

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1996-1997

7 februari 1997

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 77, 1, 2, 3, 5 en 7)	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	793
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	797
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	800
Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening	804
Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	808
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	814
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	817
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	822
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	833
II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 77, 6)	

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLER WERDEN OMGEZET IN MONDELINGE VRAGEN (Reglement artikel 77, 4)

Nihil

REGISTER 835

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS
EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 77, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 86
van 8 januari 1997
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

Herziening verdrag Europese Unie – Taalclausule

In antwoord op mijn eerdere schriftelijke vraag over de Vlaamse bekommernissen bij de herziening van het Verdrag over de Europese Unie (EU), stelde de minister-president het volgende: "Op initiatief van Vlaanderen heeft de Belgische delegatie voorgesteld om het recht van de burgers om zich in hun taal tot de EU-instellingen te richten en (...) in hun taal geantwoord te worden toe te voegen aan de burgerschapsartikelen" (*vraag nr. 42, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 29 november 1996, blz. 480 – red.*). Graag kreeg ik een antwoord op volgende bijkomende vragen.

1. Welk concreet voorstel werd er door de Belgische delegatie ingediend? Tot welke tekst heeft dat voorstel totnogtoe geleid?
2. Betekent de stellingname van de minister-president dat de Vlaamse regering afziet van het lokalisatiecriterium inzake taalgebruik (streektaal)?
3. Welke status zou de taalclausule krijgen in de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie? In welk verdragsartikel zou genoemde clausule worden ingevoegd?

Antwoord

De Vlaamse regering heeft in haar standpunt voor de Intergouvernementele Conferentie (IGC) aandacht gevraagd voor het inbrengen van het begrip

"culturele diversiteit" in de nieuwe verdragsteksten.

Met dit begrip moet het respect van de Europese Unie tot uitdrukking worden gebracht voor de eigenheid van lidstaten en regio's binnen een unie die wordt versterkt in de drie gekende pijlers.

De Belgische delegatie heeft de voorstellen van de Vlaamse regering met betrekking tot dit begrip "culturele diversiteit" overgenomen. Eén van de voorstellen terzake is: "(toevoeging bij het art.8 van het EG-verdrag) 3. Iedere burger van de Unie heeft het recht om gebruik te maken van zijn officiële EU-taal in zijn contacten met de instellingen en lichamen van de Unie. Hij zal binnen een redelijke termijn geantwoord worden in dezelfde taal."

Dit voorstel werd door de Belgische delegatie op de onderhandelingstafel gebracht. Het maakt op dit ogenblik deel uit van de punten waarover binnen de onderhandelingsgroep geen overeenstemming bestaat. Het Ierse en het Nederlandse voorzitterschap namen het Belgische voorstel over als "nog hangende kwestie".

De Vlaamse regering heeft met deze stellingname een oproep gedaan om het belang van het gebruik van de officiële talen in het raam van de EU-instellingen en -organen te onderlijnen. Om een grotere toegankelijkheid van de burger tot de instellingen en organen te garanderen, maar ook omdat het een recht moet zijn om zijn officiële taal te kunnen gebruiken, moet het gebruik van de officiële talen in de verdragsteksten worden gegarandeerd.

Deze benadering is conform ons aanhoudend pleidooi om ten aanzien van de EU-instellingen en -organen de plaats van het Nederlands veilig te stellen. Het gaat ons daarbij niet enkel over het gebruik van de officiële taal Nederlands binnen de instellingen en organen, maar ook over het gebruik ervan door de burger die zich tot de instellingen en organen wendt.

**Vraag nr. 87
van 8 januari 1997
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

Herziening verdrag Europese Unie – Kiesrechtregeling

In antwoord op mijn eerdere schriftelijke vraag over Vlaamse aandachtspunten bij de herziening van het Verdrag over de Europese Unie (EU) stel-

de de minister-president dat Vlaanderen zich zal blijven verzetten tegen een uitbreiding van het bij het Verdrag van Maastricht ingevoegde artikel 8b van het EG-verdrag, het kernstuk van de burgerschapsbepalingen (*vraag nr. 42, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 29 november 1996, blz. 480 – red.*).

In zijn antwoord op mijn eerdere interpellatie over het gemeentelijk kiesrecht voor burgers van de Europese Gemeenschap (EG), overeenkomstig artikel 8b van het EG-verdrag, stelde de minister-president het volgende : "Op de bijeenkomst van de IGC-groep in Dublin van 15 en 16 oktober 1996 kwam het Europese burgerschap en het daaruit voortvloeiende stemrecht ter sprake. Weinig lidstaten waren ervoor te vinden om dit (...) uit te breiden. Dit kwam overeen met het Belgische standpunt (...)" (Commissie voor Staatshervorming en Algemene Zaken, Handelingen C15-C-STA1 van 12 november 1996, blz. 18).

Daags nadien ontving ik een afschrift van het beknopt verslag van de federale ambtenaar, bijzonder vertegenwoordiger van de minister van Buitenlandse Zaken voor de IGC (Intergouvernementele Conferentie), over de eerste onderhandelingsmaanden aldaar. Daarin lees ik : "Het uitwerken van nieuwe communautaire bevoegdheden vindt slechts weinig bijval (...). Er is daarentegen wel belangstelling voor de verdere ontwikkeling van reeds bestaande communautaire bevoegdheden, zoals (...) het toevoegen van bepaalde rechten in het kader van het burgerschap" (verslag 19 november 1996, blz. 1, alinea's 3 en 4).

1. Welke voorstellen inzake de uitbreiding van het burgerschap werden er voorgelegd ? Wie legde ze neer en welke staten toonden belangstelling of betuigden steun aan deze voorstellen ?
2. Hoe verklaart de minister-president de tegenstelling inzake de inzichten over de voortgang van de IGC tussen de federale vertegenwoordiging en hemzelf ?
3. Hoe wordt erop toegezien dat de federale vertegenwoordiging geen stelling kan innemen strijdig aan haar mandaat zoals bepaald in overleg tussen bondsstaat en gemeenschappen, en met welke sancties ?
4. Welk beleid, formeel of informeel, voert de minister-president in het kader van de IGC om de kiesrechtregeling ook op Europees vlak

tegemeet te doen komen aan de Vlaamse bekommernissen terzake ?

5. Hoe zet hij zich in om de bepaling in de kiesrechtlijn over de verblijfsvereiste op deelstatelijk vlak ook toepasbaar te maken in Vlaanderen ? Kan daartoe federaal en Europees worden overlegd ?

Antwoord

In mijn antwoord op de interpellatie van de Vlaamse volksvertegenwoordiger van 12 november 1996 stelde ik dat op de bijeenkomst van de IGC-groep in Dublin van 15 en 16 oktober 1996 bleek dat er geen enthousiasme bestond om het uit het Europese burgerschap voortvloeiende stemrecht uit te breiden.

De belangstelling voor het toevoegen van bepaalde rechten in het kader van het burgerschap waarnaar de federale ambtenaar in het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde verslag verwijst, slaat niet op de uitbreiding van het stemrecht.

Op de top van Dublin bleek dat er een consensus tussen alle lidstaten is gegroeid om artikel 8 van het unieverdrag aan te vullen met de volgende bepaling : "Het burgerschap van de Unie vult het nationale burgerschap aan en komt niet in de plaats daarvan".

Er is dus geen sprake van enige tegenstelling inzake de inzichten over de voortgang van de IGC tussen mijzelf en de federale vertegenwoordiging.

Om een dergelijke situatie uit te sluiten, wordt immers precies geregeld overleg gepleegd op de coördinatievergaderingen die terzake op Belgisch niveau worden georganiseerd.

Gelet op het feit dat er geen sprake is van het kiesrecht op Europees vlak uit te breiden tot het deelstatelijk niveau, rijst het probleem van de overeenstemming met de Vlaamse bekommernissen niet.

Het spreekt voor zich dat, mocht een dergelijke uitbreiding alsnog ter sprake komen, ik daaromtrent onmiddellijk zal reageren.

Zoals gezegd is dit weinig waarschijnlijk omdat er reeds een consensus bestaat om artikel 8 slechts uit te breiden in de hierboven geschetste zin.

Vraag nr. 88
van 8 januari 1997
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Vlaams-Brabantbeleid – Overbrenging kadaster Wommel naar Brussel

Het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering leggen reeds geruime tijd bekommernis aan de dag over de handhaving en versterking van de Vlaamse, groene en landelijke aard van Vlaams-Brabant. De eerste rechtstreekse verkiezing van het Vlaams Parlement bracht bovendien een eerste krachtdadige stap mee in de richting van de splitsing van het administratief, juridisch en politiek arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde, overeenkomstig de logica van de doorgevoerde staatshervormingen.

Nochtans doorkruisen een aantal federale beleidslijnen en initiatieven, of de ontstentenis daarvan, al te vaak de goede voornemens van het Vlaams Parlement en zijn regering. De oproeping van normen-, belangen- en bevoegdheidsconflicten (indien al mogelijk) verhelpt weinig of niets en komt vaak schromelijk laat.

Een hedendaags voorbeeld terzake is de overbrenging van het kadasterkantoor van Wommel, in de provincie Vlaams-Brabant, naar Jette, in de hoofdstedelijke agglomeratie Brussel. Het is niet de eerste keer dat de federale minister van Financiën ingaat tegen de belangen van Vlaanderen.

1. Welke initiatieven heeft de minister-president genomen teneinde de federale minister van Financiën aan te moedigen zijn beslissing te herzien ?
2. Welke middelen zijn er voorhanden om dergelijke schade aan de Vlaamse belangen door de federale overheid te voorkomen en zo nodig krachtdadig te bestrijden ?
3. Bestaan er plannen voor de instelling van een bijzondere interministeriële conferentie voor Vlaams-Brabant, bijvoorbeeld ter voorbereiding van de dringende splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde ?
4. Welke stappen zijn er gezet opdat het Vlaams Parlement zijn rol om conflicten met andere overheden te voorkomen en op te lossen ten volle kan spelen, bijvoorbeeld door middel van interparlementaire conferenties ?
5. Hoe ziet de minister-president, tevens bevoegd voor staatshervorming, zijn bijdrage tot de ver-

dere ombouw qua bevoegdheden en qua samenstelling van de federale Senaat tot een ontmoetingskamer van de deelstaten ?

Antwoord

1. Dezelfde vraag werd reeds gesteld op 16 september 1996 door de Vlaamse volksvertegenwoordiger Luk Van Nieuwenhuysen (*vraag nr. 167, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 10 januari 1997, blz. 670 – red.*)

Het kadasterkantoor van Wommel was tot voor de verhuizing naar Jette territoriaal bevoegd voor de gemeente Wommel.

Ook na de verhuizing blijft het enige personeelslid van dit kadasterkantoor uitsluitend controles voor het grondgebied Wommel uitvoeren. Alleen gebeurt dit niet langer vanuit Wommel, maar vanuit Jette. Er heeft dus enkel een fysieke verplaatsing van een ambtenaar van het ministerie van Financiën van Wommel naar Jette plaatsgevonden. Zowel materieel als territoriaal blijft de bevoegdheid van het vroegere kantoor in Wommel ongewijzigd.

In het licht van de vraag is het nuttig om na te gaan wat deze verandering van kantooradres te betekenen heeft op het gebied van de taalwetgeving.

In de vroegere toestand was het kadasterkantoor in Wommel een plaatselijke dienst gevestigd in een randgemeente en dus onderworpen aan de artikelen 23 en volgende van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken (verder afgekort als SWT). Kort samengevat betekent dit dat in de binnendiensten uitsluitend het Nederlands wordt gebruikt, dat berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek in het Nederlands of het Frans moeten gesteld zijn, en dat de betrekkingen met particulieren in het Nederlands of het Frans geschieden naargelang de wens van de betrokkene.

De huidige toestand is moeilijk in te passen in de taalwetgeving. Het kadasterkantoor Wommel opereert als het ware vanuit Brussel. Deze dienst heeft echter geen enkele territoriale bevoegdheid in Brussel en kan dus bezwaarlijk worden beschouwd als een plaatselijke dienst uit Brussel-Hoofdstad. Maar zelfs als we deze hypothese aanhouden, betekent dit geen noemenswaardige verandering ten opzichte van de taalverplichtingen die gelden voor de plaatselijke diensten in de randgemeenten. De artikelen

17 en volgende van de SWT die van toepassing zijn op de plaatselijke diensten in Brussel, zijn bijna woordelijk identiek aan de bovengenoemde artikelen 23 en volgende die gelden voor de randgemeenten.

Wanneer we het huidige kantoor beschouwen als een gewestelijke dienst (vermits twee gemeenten, met name Jette en Wemmel, betrokken zijn), speelt de regeling van artikel 35, § 1, b, van de SWT, waarin wordt gesteld dat iedere gewestelijke dienst waarvan de werkkring gemeenten omvat uit Brussel-Hoofdstad en uit het Nederlandse taalgebied onderworpen is aan de taalregeling die geldt voor de plaatselijke diensten gevestigd in Brussel-Hoofdstad.

Er kan dus worden besloten dat het overhevelen van het kantoor van Wemmel naar Jette geen noemenswaardige veranderingen op het vlak van de taalwetgeving tot gevolg heeft. De overplaatsing van het kadasterkantoor druist bijgevolg niet in tegen de Vlaams-Brabantpolitiek van de Vlaamse regering. Wel is het zo dat inwoners van Wemmel die inlichtingen wensen, nu niet meer in de eigen gemeente terecht kunnen maar zich moeten verplaatsen naar Brussel.

Ik heb de federale minister van Financiën derhalve gevraagd te onderzoeken in hoeverre de vroegere toestand – om redenen van klantvriendelijkheid – kan worden hersteld.

2. en 4. Zoals in het eerste deel van het antwoord werd aangetoond, is er in het concrete geval geen sprake van schade aan de Vlaamse belangen.

Om conflicten met andere overheden te vermijden en zo nodig op te lossen, bestaan er verschillende wettelijke mogelijkheden. In dat licht moet een wezenlijk onderscheid worden gemaakt tussen :

- een bevoegdheidsconflict, dat van juridische aard is en bijgevolg jurisdictioneel beslecht wordt via de Raad van State of het Arbitragehof ;
- een belangenconflict dat van politieke aard is en enkel kan worden opgelost via de politieke dialoog tussen de parlementen of in het Overlegcomité.

In de ruime betekenis kan ook een belangenconflict ontstaan tussen de taalgemeenschappen bij het uitoefenen van de federale wetgevende macht. De zogenaamde "alarmprocedure"

werd ontworpen om dit soort van conflicten tussen de taalgroepen in het parlement te voorkomen.

3. Er bestaan geen plannen om een bijzondere interministeriële conferentie voor Vlaams-Brabant op te richten.
5. Zoals in de door de Vlaamse regering goedgekeurde discussienota voor een verdere staats-hervorming reeds werd gesteld, is de Senaat het orgaan bij uitstek om gestalte te geven aan de "federale" opbouw van de machten in de unie.

De actuele samenstelling van de Senaat (art. 67 gecoördineerde Grondwet) is onmiskenbaar de vrucht van een compromis. Slechts in beperkte mate is de Senaat een kamer van de deelstaten, naast de integraal federale Kamer van Volksvertegenwoordigers. De vertegenwoordiging van de deelstaten wordt als zodanig belichaamd door de gemeenschapssenatoren : 21 op 71, dit is minder dan eenderde van de leden.

Voor een structurele oplossing van het gestelde probleem van de verankering van de autonomie van de deelstaten kan worden overwogen het aantal gemeenschapssenatoren te verhogen, waardoor de impact van de deelstaten bij de hervormingsprocedures van Grondwet en bijzondere wet wordt versterkt.

Vraag nr. 89
van 8 januari 1997
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Referendum – Wettelijke basis

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 42 van 16 oktober 1996 stelde de minister-president dat er voor het houden van volksraadplegingen op het Vlaamse beleidsniveau geen wettelijke basis bestaat (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 29 november 1996, blz. 480 – red.*). Graag had ik van de minister-president een antwoord op volgende bijkomende vragen.

1. Betekent de ontstentenis van een "wettelijke basis" dat een dergelijke volksraadpleging juridisch uitgesloten is ? Zo ja, betekent zulks dat ook volksraadplegingen op het federale beleidsniveau juridisch onmogelijk zijn ?
2. Zijn volksraadplegingen op het Vlaamse beleidsniveau daarentegen wel mogelijk mits inachtnaam van enkele criteria, zoals die voor

gemeentelijke raadplegingen gesteld door de Raad van State voor de wet van 10 april 1995 ?

Antwoord

1. Het ontbreken van een wettelijke basis voor het houden van een consultatief referendum op Vlaams niveau doet in elk geval vragen rijzen over de grondwettigheid ervan. Het houden van een dergelijk referendum, zonder dat hiervoor een wettelijke basis aanwezig is, ligt dan ook niet voor de hand.

Ook op het federale niveau bestaat twijfel over de grondwettigheid van een referendum ; alleszins werd er na 12 maart 1950 geen gebruik meer van gemaakt.

2. Gemeentelijke referenda en de criteria die hiervoor gelden, kunnen niet zomaar op één lijn worden geplaatst met referenda op Vlaams niveau. Aangelegenheden van gemeentelijk belang zijn te onderscheiden van aangelegenheden van Vlaams belang.

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 100
van 6 januari 1997
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Boekentassen – Gewicht

Uit recent onderzoek is gebleken dat 80 tot 90 procent van de Vlaamse leerlingen elke dag gebukt gaat onder het gewicht van een veel te zware boekentas. Het gewicht overschrijdt meer dan 10 procent van het lichaamsgewicht, dit is de internationaal aanvaarde norm.

Uit het onderzoek is eveneens gebleken dat de leerlingen hoofdzakelijk alleen meenamen wat absoluut noodzakelijk is voor de lessen.

Dit kan bijzonder negatieve gevolgen hebben voor de gezondheid van de leerlingen, ook op langere termijn.

Overbelasting van de rug veroorzaakt niet alleen de ontwikkeling van een slechte houding op jongere leeftijd, maar kan ook aanleiding geven tot ernstige rugklachten op latere leeftijd. Uit studies blijkt trouwens dat een groot deel van de volwassenen lijdt aan rugklachten, die goed zijn voor een derde van het totale ziekteverzuim en waarvan de oorzaak vaak ligt in de kindertijd.

1. Heeft de minister kennis van deze studie waaruit blijkt dat te veel leerlingen moeten zeulen met een te zware boekentas ?

Onderschrijft de minister het probleem, en vooral de gevolgen op latere leeftijd, die uiteraard bijzonder nefast zijn voor de persoon in kwestie, maar ook zwaar kunnen doorwegen op de kosten van de gezondheidszorg ?

2. In België wordt er tot op heden geen aandacht geschonken aan dit probleem. Andere landen hebben wel maatregelen genomen.

Heeft de minister reeds enig initiatief genomen om een oplossing te vinden voor dit probleem ? Zo ja, welk ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Antwoord

1. Vermits de studie in Klasse van december 1996 is verschenen, is het duidelijk dat ik het probleem ken en onderschrijf.
2. De te zware boekentassen zijn een "oud zeer" in het onderwijs, waarrond reeds meerdere malen plaatselijke initiatieven vanuit de psychomedisch-sociale centra (PMS) en het Medisch Schooltoezicht (MST) in samenwerking met scholen werden genomen. Ook wordt hierover wel eens gepubliceerd in "schoolkranten".

Voorzover bekend gebeurde er over deze problematiek geen wetenschappelijk onderzoek en werden er tot op heden ook geen maatregelen genomen vanuit het departement Onderwijs.

In de Gezondheidsbrief nr. 13 van 1992 van de Katholieke Universiteit Leuven (KU Leuven) stelt dr. Fabry (orthopedist Pellenberg) dat er geen verband bewezen is tussen het dragen van

te zware boekentassen en scoliose (*blijvende ruggegraatsverkrumming – red.*).

Het zou goed zijn dat er een wetenschappelijk onderzoek werd opgestart naar de oorzaak van stijgende rugklachten bij jongeren en het schoolmilieu.

Het nemen van heel eenvoudige maatregelen, zoals in Klasse aangebracht, kan het probleem van de te zware boekentas oplossen. Dit moet de bekommernis zijn van iedere directeur, iedere leerkracht en ieder ouder.

Vraag nr. 101
van 9 januari 1997
van de heer MANDUS VERLINDEN

Installatie eerste schoolcondoomautomaat – Aanwezigheid ministers

Naar aanleiding van de omzendbrief van de minister van 3 september 1996 "over de gebeurtenissen in verband met de verdwenen meisjes", pleegde de directeur van een vrije school een redactioneel artikel in zijn schoolkrant over "De 'zaak-Dutroux' en 'veilig vrijen'".

Een passage in dit artikel trok mijn aandacht. Het uitdelen aan de schoolpoort van een pamflet waarin zijn leerlingen werden opgeroepen om een infomiddag bij te wonen over "safe-sex" lokte bij de directeur namelijk een aantal bedenkingen uit waarvoor zeker het nodige begrip kan worden opgebracht. Een folder waarin onder meer staat dat "via het carrouselspel, het stellingenspel, condoom oefeningen, ... jongeren op een ontspannen manier leren praten over hun gevoelens en visies", zal inderdaad bij menig ouder van leerlingen uit het middelbaar onderwijs wel de wenkbrauwen doen fronsen ...

Deze folder deed de directeur echter ook het volgende schrijven: "Onwillekeurig dacht ik terug aan het ceremonieel in een bepaalde officiële school waarbij in aanwezigheid van twee ministers de eerste condoomautomaat op school werd ingewijd." Een en ander zou zelfs op lange termijn Dutroux-toestanden in de hand werken ...

Graag vernam ik van de minister om welke officiële school het hier gaat, welke twee ministers hierop aanwezig waren en wanneer deze zogenaamde "inwijding" plaatsvond.

Antwoord

Bij mijn weten gebeurden de feiten waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst niet in een Vlaamse school, maar in een school in de Franse Gemeenschap.

Vraag nr. 102
van 9 januari 1997
van de heer CHRISTIAN VEROUGSTRAETE

Rangschikking wetenschappelijk personeel UG – Kritiek Rekenhof

Het Rekenhof heeft in zijn 8ste boek een hele reeks opmerkingen geformuleerd over de Universiteit Gent (UG).

Een ervan is het feit dat 34 leden van het vastbenoemd wetenschappelijk personeel als docent of hoofddocent werden gerangschikt, zonder dat zij over een doctoraal proefschrift beschikken (*Boek van het Rekenhof 1996, blz. 114, 2.1.2 – red.*). Dezelfde opmerking werd trouwens ook gemaakt over de Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius Antwerpen (Ufsia) in het vorige Boek van het Rekenhof.

Wat heeft de minister reeds gedaan om een einde te stellen aan deze toestand?

Wat zijn de gevolgen voor het zelfstandig academisch personeel?

Antwoord

Artikel 181 van hoofdstuk X, "Overgangs- en slotbepalingen", van het decreet van 12 juni 1991 voorziet in de mogelijkheid dat de leden van het vastbenoemd wetenschappelijk personeel kunnen worden gerangschikt in een van de graden van het academisch personeel met inachtneming van vooraf vastgelegde criteria. Dit slaat op alle leden van het vastbenoemd wetenschappelijk personeel die werden benoemd overeenkomstig de toen toepasselijke regelgeving, inclusief diegenen die niet in bezit zijn van een diploma van doctor op proefschrift.

Deze overgangsbepalingen leggen geen bijkomende diplomaveristen op. De rangschikking gebeurde conform de decretale bepalingen.

Vraag nr. 103
van 13 januari 1997
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Rekenhof-arresten inzake ARGO-tekorten – Maatregelen

Tijdens de periode van 1 september 1995 tot 30 september 1996 heeft het Rekenhof inzake tekorten van openbare rekenplichtigen ressorterend onder de Vlaamse Gemeenschap, veertien dossiers behandeld. Terzake heeft het veertien administratieve arresten gewezen, waarbij het de rekening afsloot en het tekort vaststelde (*Boek van het Rekenhof 1996, blz. 30-31 – red.*).

Behoudens één enkel geval gaat het daarbij telkens om rekeningen van de ARGO (Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs). In het totaal werd daarbij een tekort vastgesteld van bijna 4 miljoen frank. Vermoed mag worden dat deze "vastgestelde" tekorten slechts een fractie vormen van het totaal.

1. Hoe verklaart de minister het dat de ARGO zo veelvuldig voorkomt in het arrestenoverzicht van het Rekenhof en hoe verklaart hij het aanzienlijke tekort dat daarbij werd vastgesteld ?
2. Welke maatregelen heeft de minister genomen om herhaling hiervan te voorkomen ?
3. Hoe zal het tekort worden aangezuiverd en wie is daarvoor verantwoordelijk ?

Antwoord

Alvorens nader in te gaan op de concrete vragen wens ik er de aandacht op te vestigen dat het gaat om dertien dossiers voor een totaal bedrag van 3.701.885 frank, die qua periode betrekking hebben op de gehele eerste helft van de jaren '90.

Twee dossiers hebben betrekking op zwaarwichtige feiten, namelijk Evere en Bredene voor een bedrag van respectievelijk 2.631.948 frank en 806.782 frank. In deze gevallen gaat het volgens de ARGO-administratie over fraudedossiers.

Alle andere dossiers hebben betrekking op kaste-korten van enkele duizenden frank tot een maximum van ongeveer 66.000 frank.

Wat de concrete vragen betreft, kan het volgende worden gesteld.

1. ARGO is vanuit financieel oogpunt gestructureerd in een vierhonderdtal lokale bestuursorganen en diensten met afzonderlijk beheer (DAB's), die elk verantwoordelijkheden hebben op het vlak van het afleggen van rekeningen. De risicofactor op een tekort wordt hierdoor groter. In elke school functioneert een keuken waardoor er in de praktijk nogal wat manuele geldtransacties plaatshebben. Daarenboven doet er zich de specifieke problematiek voor van snelle wisseling van de rekenplichtigen, waarvoor weinig of geen specifieke opleiding is. Ten slotte worden de rekeningen jaarlijks gecontroleerd op de volledigheid van inkomsten en uitgaven. In het gesubsidieerd onderwijs moet enkel verantwoording worden afgelegd over de aanwending van de overheids-subsidie (en dus niet over het geheel van de rekeningen).
2. Mede op vraag van het Rekenhof en om duidelijkheid te creëren rond de functie van rekenplichtige is er op 21 november 1995 een omzendbrief over "Rekenplichtige aansprakelijkheid en boekhouding" verschenen. De omzendbrief wil de rol van de rekenplichtige van de lokale raad of DAB en de rekenplichtige in feite (namelijk degene die in de praktijk geldophaling doet en dergelijke meer) vastleggen, alsook procedures voorschrijven waaraan moet worden voldaan.
3. De exacte gevolgen kunnen op dit ogenblik nog niet worden meegedeeld. Voor een aantal dossiers heeft de inrichtende macht geoordeeld dat de rekenplichtige niet persoonlijk verantwoordelijk is voor het tekort, wegens overmacht. Het gaat telkens ook om dossiers waarvan het tekort binnen de grens van 50.000 frank ligt.

Vraag nr. 104
van 13 januari 1997
van mevrouw VEERLE HEEREN

Studietoelagen – Kadastraal inkomen

Studeren kost geld. Om zoveel mogelijk kinderen de kans te geven om de studies aan te vatten die hun voorkeur genieten, worden er in Vlaanderen studietoelagen toegekend aan leerlingen in het secundair en hoger onderwijs.

In de voorwaarden tot toekenning van deze toelagen geldt volgende bepaling : "Indien het kadastraal inkomen van de persoon van wie de kandidaat ten laste is, hoger is dan 20% van het geza-

menlijk plus afzonderlijk belastbaar inkomen, dan heeft de kandidaat GEEN recht op een studietoelage".

Deze beperking zorgt ervoor dat mensen met een zeer hoog kadastraal inkomen (KI) niet in aanmerking komen voor een studietoelage, wat verantwoord is.

Het gevolg van deze regeling is echter ook dat zelfstandigen (vooral landbouwers) die een zeer laag inkomen hebben of zelfs een negatief resultaat door tijdelijke moeilijkheden, eveneens niet in aanmerking komen voor een studietoelage.

Deze zelfstandigen ontvangen geen studietoelage omdat hun kadastraal inkomen (voortspruitend uit eigendom van landbouwgronden) hoger is dan 20% van hun inkomen.

Kan het de bedoeling zijn van deze voorwaarde dat leerlingen die nood hebben aan een toelage hierop geen recht hebben door de strikte toepassing van deze maatregel?

Deze onrechtvaardige situatie kan worden veranderd door "inkomen" in relatie met "kadastraal inkomen" op een andere manier te benaderen.

Heeft de minister al initiatieven genomen in die richting?

Antwoord

Ons stelsel van studietoelagen heeft als doel met het oog op democratisch onderwijs een zo rechtvaardig mogelijk systeem te ontwikkelen dat ook de mindergegoeden de kans geeft om voort te studeren.

Dat er bepaalde categorieën – hoe klein ook – uit de boot vallen, is inherent aan elke reglementering. De afdeling Studietoelagen probeert aan zoveel mogelijk sociale noden te beantwoorden, vandaar de zeer gedetailleerde reglementering. Zij spoorde reeds in 1992 een aantal niet-bedoelde neveneffecten van de KI-norm op, en die werden rechtgezet.

Het probleem van een aantal landbouwers in dit verband is mijn administratie bekend. In het verleden werd reeds meermaals overleg gepleegd met een vertegenwoordiger van de Boerenbond. Uit cijfers van 1994-1995 is gebleken dat van de 13.603 afwijzingen hoger onderwijs, er 853 betrekking

hadden op een te hoog KI, waarvan 110 landbouwers.

Nader onderzoek van deze laatste dossiers heeft uitgewezen dat 33,6 % alsnog in aanmerking kon komen voor een studietoelage door een herziening aan te vragen op grond van een aangrenzend inkomensjaar, waaraan het KI dan wordt getoetst.

De mogelijkheid om een aangrenzend jaar in aanmerking te nemen wordt blijkbaar niet ten volle benut. Daarom heeft de afdeling Studietoelagen in samenspraak met de Boerenbond besloten om hieraan meer ruchtbaarheid te geven.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 129
van 6 januari 1997
van de heer JOHAN MALCORPS

Milieureputatie overheidsbedrijven – NV Silt (Puurs)

Het slibverwerkend bedrijf Silt in Puurs (Ruisbroek), dochteronderneming van de Vlaamse Milieuholding (VMH), zorgt al enige tijd voor voortdurende geurhinder in de gemeente Niel.

De omwonenden en de gemeente Niel dienden vroeger al klacht in tegen het bedrijf en vroegen toen de exploitatievoorwaarden te wijzigen. Op dit verzoek werd niet ingegaan omdat bleek dat de stank toen voortkwam uit het verwerken van slib van olie- en vetvangsers, waarvoor het bedrijf nota bene niet was vergund. A posteriori werd de vergunning door de provincie geregulariseerd.

Maar nu zijn er opnieuw bijna permanent klachten van buurtbewoners en van de gemeente wegens stankoverlast veroorzaakt door de verwerking van slib afkomstig van zuiveringsstations van Aquafin. Aan de Milieu-inspectie en de provincie werd toegezegd dat de betrokken installatie tegen december in een loods zou worden ondergebracht, waardoor de geurhinder zou afnemen. Maar intussen is december voorbij en worden de mensen opnieuw getroffen door golven van stank.

In feite is dit een zeer kwalijke zaak voor het imago van de Vlaamse overheid en de milieubedrijven die in haar onmiddellijke opdracht actief zijn, met name Silt en Aquafin. De VMH heeft

immers een participatie van 50 % in Silt. Milieu-overlast wordt nu juist veroorzaakt door degenen die het milieu heten te saneren in opdracht van de gemeenschap. Vanuit het standpunt van het opbouwen van een breed maatschappelijk draagvlak voor een milieubeleid, inclusief voor het saneren van vervuiling, is dit in feite onaanvaardbaar.

Een bijkomend probleem is dat de reglementering rond geurhinder niet sluitend blijkt te zijn. Stankoverlast alleen blijkt een onvoldoende argument voor de Milieu-inspectie om strikt op te treden tegen bedrijven.

1. Heeft de minister reeds initiatieven genomen om de "milieureputatie" van milieubedrijven in de overheids sfeer op te volgen ?
2. Vindt er in dit verband overleg plaats met de bevoegde provinciale autoriteiten ? Is er bijvoorbeeld reeds enig overleg geweest rond de aanhoudende problemen met Silt ?

Acht de minister een dergelijk overleg in het kader van zijn beleid niet zinvol ?

3. Heeft de minister al initiatieven genomen om problemen inzake stankhinder concreet aan te pakken, bijvoorbeeld in uitvoering van de bepalingen in het desbetreffende hoofdstuk van het MINA-plan 2 (meer in het bijzonder actiepunten 74 inzake het geurbestrijdingsplan voor welbepaalde inrichtingen) ?

Antwoord

1. De afdeling Milieu-inspectie maakt bij haar optreden geen onderscheid tussen de particuliere sector en de overheidsbedrijven. Indien er bij een bedrijf een overtreding wordt vastgesteld, wordt er een proces-verbaal van overtreding opgemaakt.
2. Er heeft overleg plaats gehad tussen de provinciale overheden en de buitendienst Antwerpen van de afdeling Milieu-inspectie. Op 30 oktober 1996 heeft het provinciebestuur van Antwerpen advies gevraagd omtrent de eventuele schorsing van de milieuvergunning van de NV Silt. Omdat de NV Silt al maatregelen had voorgesteld om de geurhinder te beperken, heeft de afdeling Milieu-inspectie de vraag tot schorsing van de milieuvergunning negatief geadviseerd. Zo had de NV Silt de buitendienst Antwerpen

van de afdeling Milieu-inspectie op 25 oktober 1996 schriftelijk op de hoogte gebracht van de geplande bouw van een loods waarin de verwerking van het slib in de toekomst zal plaatsvinden. In deze loods zal een geurbestrijdingssysteem worden geplaatst.

Op 14 januari 1997 heeft de buitendienst Antwerpen van de afdeling Milieu-inspectie vastgesteld dat de bouw van de loods praktisch was voltooid. Als gevolg van de weersomstandigheden hebben de werken wat vertraging opgelopen. Afhankelijk van de weersomstandigheden zal de verwerking van het slib binnen afzienbare tijd in de loods plaatsvinden.

3. Acties in het kader van het "Vlaams Milieubeleidsplan 1997-2001" werden nog niet ondernomen, aangezien dit milieubeleidsplan nog niet is vastgesteld door de Vlaamse regering. De uitvoering van de actie "de verplichting instellen om een geurbestrijdingsplan op te maken voor alle inrichtingen die geurhinder veroorzaken", is gepland voor de periode 1999-2000.

Deze actie dient te worden voorafgegaan door de actie "het ontwikkelen van een methodologie voor het opstellen van een geurnormering per bedrijf", aangezien het geurbestrijdingsplan als doel moet hebben de geurnormering na te leven. Ter voorbereiding van deze actie werd wel met twee onderzoeksinstellingen een studieovereenkomst afgesloten die een aanzet moet vormen tot de ontwikkeling van de geurnormering. Momenteel zijn van deze studieovereenkomsten slechts zeer partiële resultaten beschikbaar.

Vraag nr. 131 van 6 januari 1997 van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Spaarbekkens Asse en Dilbeek – Financiering

De Intercommunale van de Molenbeek en de Pontbeek heeft een richtplan opgesteld van grote infrastructuurwerken die ter bestrijding van overstromingen dienen te worden verwezenlijkt.

Twee spaarbekkens moeten worden gerealiseerd in Asse en evenveel in Dilbeek.

Werd door het Vlaams Gewest reeds een beslissing genomen inzake de financiering hiervan ?

Antwoord

Waterbeheersingswerken aan onbevaarbare waterlopen van de tweede of derde categorie, zoals de bouw van wachtbekkens op de Molenbeek en de Pontbeek in Asse en Dilbeek, kunnen sedert de inwerkingtreding van het decreet van 20 maart 1991 betreffende het Investeringsfonds niet meer door het Vlaams Gewest worden gesubsidieerd of gefinancierd.

Vraag nr. 132
van 9 januari 1997
van de heer MANDUS VERLINDEN

Muskusrattenbestrijding – Samenwerking met Nederland

Begin augustus 1996 startten de Zeeuwse waterschappen met de intensieve en systematische bestrijding van de muskusrat tussen de Scheldemonding en de grens met West-Vlaanderen.

Een van de resultaten was dat vele muskusratten naar ons land zijn gedreven, omdat ons land zou hebben geweigerd in te gaan op de Nederlandse vraag tot een gezamenlijke bestrijding.

1. Waarom was er geen akkoord voor een gezamenlijke aanpak van de muskusratten ?
2. Wat zijn verder de gevolgen geweest van de Zeeuwse acties voor de muskusrattenpopulatie in West-Vlaanderen ?

Antwoord

1. De intensieve en systematische bestrijding van de muskusrat door de Nederlandse waterschappen in Zeeuws-Vlaanderen in 1996 werd besproken in het halfjaarlijkse overleg tussen de afdeling Water van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) en de officiële Nederlandse muskusrattenbestrijdingsorganisatie. Aangezien deze actie eenmalig en kortstondig was en niet wetenschappelijk gefundeerd, en de afdeling Water prioriteit geeft aan het wetenschappelijk gestuurd uittesten van alternatieven op organisatorisch en technisch vlak, heeft Aminal niet meegewerkt aan deze actie.

Wel werd in gemeenschappelijk overleg en met het oog op een echt duurzame samenwerking een aanvraag voor subsidies van de Europese

Gemeenschap voor grensoverschrijdende muskusrattenbestrijding in het kader van het Interreg II-project Scheldemond opgesteld ; deze vraag wordt eerlang ingediend.

2. De muskusrattenpopulatie is de dynamische resultante van nataliteit, mortaliteit, migratie en bestrijding. Bij intensieve bestrijding van een gebied werd in het verleden nooit emigratie uit dit gebied vastgesteld ; integendeel, telkens werd een toename van de immigratie uit de omliggende gebieden geconstateerd.

De actie van de Zeeuws-Vlaamse waterschappen zou dus veeleer moeten hebben geleid tot een afname van de muskusrattenpopulatie in het West-Vlaamse grensgebied. In werkelijkheid werd er geen relevante af- of toename vastgesteld.

Vraag nr. 133
van 9 januari 1997
van de heer MANDUS VERLINDEN

Autobandenstort BVBA Montulet (Sint-Truiden) – Sanering

Op 20 mei 1996 legde de BVBA Montulet in Sint-Truiden, waar men tegen betaling van 25 frank per stuk afgedankte autobanden kon storten, de boeken neer.

Het bedrijf had in 1995 zijn vergunning verloren omdat het zich niet hield aan de norm van 400 ton. Het faillissement zou mogelijk in verband hebben gestaan met de opdracht van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) en van het stadsbestuur om de bandenberg van 8.000 ton (andere cijfers spraken zelfs van 25.000 ton) op te ruimen.

Kan de minister mij meedelen of deze bandenberg reeds werd opgeruimd, over hoeveel ton het uiteindelijk ging, wat de kostprijs was van de opruiming en van de sanering van het terrein en door wie de kosten werden gedragen ?

Antwoord

De rubberafval bij de BVBA Montulet uit Sint-Truiden werd nog niet opgeruimd.

De hoeveelheid rubberafval wordt op 30.000 ton geraamd, die tegen circa 10 frank per kg rubber kan worden verwerkt.

De OVAM kan, volgens het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, ambtshalve afvalstoffen verwijderen. Dit dient te gebeuren lastens de vervuiler, in casu het failliete bedrijf Montulet. Op 31 juli 1996 werd door de OVAM een algemene offerteaanvraag voor deze verwijdering uitgeschreven en een voorstel tot gunning zal aan de Vlaamse regering ter goedkeuring worden voorgelegd.

Vraag nr. 134
van 9 januari 1997
van de heer FILIP DEWINTER

Doorstroming PBW's naar reguliere arbeidsmarkt – Kritiek Rekenhof

In zijn 8ste boek met opmerkingen heeft het Rekenhof vermeld dat de doorstroming van mensen uit het Programma tot Bevordering van de Werkgelegenheid (PWB) naar de reguliere arbeidsmarkt gering is, doordat de werkloosheidsvereiste gereduceerd werd tot 1 dag (*Boek van het Rekenhof 1996, blz. 216 – red.*).

Kan de minister mij meedelen wat het juiste aantal personen is dat via het PBW op de reguliere arbeidsmarkt is terechtgekomen ?

Antwoord

In zijn 8ste boek met opmerkingen en informatie, voorgelegd aan het Vlaams Parlement, vermeldt het Rekenhof inderdaad dat de reductie van de werkloosheidsvereiste tot 1 dag wegens de onbeschikbaarheid van personeel op de arbeidsmarkt een gedeeltelijke verschuiving van het PBW heeft veroorzaakt naar een groep werkzoekenden die niet behoort tot haar doelgroep (langdurig werklozen), en dat de doorstroming van mensen uit het PBW naar de reguliere arbeidsmarkt dan ook gering is. Het Rekenhof concludeert dat het PBW aldus zijn doelstellingen slechts in beperkte mate realiseert en dat een regularisatie van het stelsel verantwoord is.

Het Rekenhof spreekt terecht over een gedeeltelijke verschuiving. De reductie van de werkloosheidsvereiste tot 1 dag geldt immers voor alle kwalificaties, met uitzondering van het administratief en onderhoudspersoneel. Deze laatste groep vertegenwoordigt in het totale toegekende contingent van het PBW-stelsel 180,5 voltijdse equivalenten

op een totaal van 1931, of 9,35 %. Slechts een beperkt gedeelte van de PBW-arbeidsplaatsen blijft aldus voorbehouden voor de groep van langdurige werklozen.

Tevens kan worden vermeld dat het PBW, in tegenstelling tot de overige tewerkstellingsprogramma's, fungeert als aanvullende financiering van arbeidsplaatsen die subsidieerbaar zijn krachtens decreten en besluiten. Het gaat met andere woorden om een subsidiëring van arbeidsplaatsen die ressorteren onder de geëigende subsidiëring van de sector.

Er zijn geen cijfergegevens voorhanden betreffende het juiste aantal personen dat via het PBW op de reguliere arbeidsmarkt is terechtgekomen.

Een regularisatie van het stelsel PBW is dus verantwoord. Het betreft hier trouwens een van de prioriteiten van de Vlaamse regering inzake tewerkstellingsbeleid. Zoals vermeld in het regeerakkoord van 14 juni 1995 "moeten de tewerkstellingsprogramma's die aan structurele behoeften voldoen, geregulariseerd worden". Om aan deze beleids optie uitvoering te geven, wordt momenteel dan ook onderzocht hoe de betrokken budgettaire middelen kunnen worden geïntegreerd in het functionele bevoegdheidsdomein, in casu de welzijnssector.

In afwachting besliste de Vlaamse regering op 21 januari 1997 om het PBW-stelsel te verlengen tot 31 december 1997.

Vraag nr. 135
van 9 januari 1997
van de heer FILIP DEWINTER

Percentage VDAB-contractuelen – Kritiek Rekenhof

Tijdens een onderzoek heeft het Rekenhof vastgesteld dat bijna 76 % van het totaal aantal personeelsleden bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) in contractueel dienstverband werkt. Hierbij werden een aantal inbreuken op de algemene principes van contractuele indienstneming vastgesteld (*Boek van het Rekenhof 1996, blz. 190 – red.*).

Welke maatregelen zijn genomen om dit probleem op te lossen ?

Wat zijn de gevolgen voor de contractuelen ?

Antwoord

Het feit dat het personeelsbestand van de VDAB voor een groot gedeelte uit contractuelen bestaat, vloeit voort uit het besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 1994 tot bepaling van de specifieke of bijkomende opdrachten bij de VDAB en waarbij deze gemachtigd is contractueel personeel in dienst te nemen.

De volgende opdrachten van de VDAB zijn bijkomend of specifiek :

- de organisatie van de beroepsopleidingscentra ;
- het ter beschikking stellen van uitzendkrachten aan gebruikers ;
- outplacement en loopbaanbegeleiding ;
- de schoonmaak en bediening in de kantines.

De redenen waarom wordt geopteerd voor contractuele tewerkstellingen blijken uit de aanhef van het besluit van 23 februari 1994 :

"Overwegende dat het organiseren van arbeidsmarktgerichte beroepsopleidingen met aangepaste methodiek voor de verschillende doelgroepen van werkzoekenden en werknemers het flexibel inzetten van gespecialiseerd en ervaren instructiepersoneel vereist ;

Overwegende dat het organiseren van de uitzendarbeid flexibiliteit en een commerciële benadering impliceert en hierbij een zekere autonomie, een eigen identiteit, een commercieel vestigingsbeleid en een flexibel personeelsbeleid essentieel zijn ;

Overwegende dat de activiteiten inzake outplacement een efficiënte en flexibele organisatie in een commerciële sfeer vereisen ;".

EDDY BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER
VAN OPENBARE WERKEN, VERVOER EN
RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 155
van 6 januari 1997
van de heer JOHAN MALCORPS

Spoorwegbrug lijn 52 Puurs-Antwerpen – Akkoord NMBS-NV Zeekanaal

De heropening van de spoorlijn 52 Puurs-Antwerpen is gepland voor mei 1997. De NMBS heeft dit ook aan de bevolking van Klein-Brabant bekendgemaakt. Plots dreigen echter problemen. De

spoorlijn kruist de vaart Willebroek-Brussel, uitgebaat door de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen, en blijkbaar kibbelen beide partijen over bevoegdheden.

Over de bediening en financiering van de spoorwegbrug bestaan er naar verluidt meningsverschillen. Bovendien is er nog geen akkoord tussen de NMBS en NV Zeekanaal over de voorrangregel in verband met het treinverkeer en het scheepvaartverkeer.

Door deze problemen is de geplande heropening uitgesteld.

1. Is er reeds een akkoord tussen de NMBS en de NV Zeekanaal over de uitbating en financiering van de spoorwegbrug ?
2. Is er al een akkoord waarbij het spoorwegvervoer voorrang krijgt op het scheepvaartvervoer ?

Antwoord

De heropening van de spoorlijn 52 Puurs-Antwerpen houdt in dat tussen de NMBS en de NV Zeekanaal overeenstemming wordt bereikt aangaande de uitbating van de spoorwegbrug over het Zeekanaal Brussel-Schelde.

Vooreerst weze aangestipt dat reeds op 29 oktober 1996 tijdens het overleg tussen beide partijen werd gemeld dat een openstelling omstreeks mei 1997 niet haalbaar was. Daarvoor zijn de technische werken onvoldoende ver gevorderd. De afwerking van het project, onder meer de afdekking van de brugkelders, is slechts recentelijk aanbesteed. Dit werk wordt betaald door de NV Zeekanaal. Aangaande de financiële regeling tussen beide partijen bestaat geen meningsverschil. Wel bestaat een verschillend standpunt over de uitbating van het kunstwerk. Terzake kan het volgende worden verduidelijkt.

De nieuwe spoorbrug over het Zeekanaal is gelegen op een hoogteniveau, zodanig dat deze brug voor de meeste schepen zal moeten worden bewogen. De brug bevindt zich aan de ingang van het Zeekanaal, zodat haast alle trafiek deze brug moet voorbijvaren. Het doorvaren van een brug, zeker met zeeschepen, is een manoeuvre dat steeds met de nodige omzichtigheid moet gebeuren. Mede omdat de investering die in deze omgeving gebeurt om het Zeekanaal als moderne internationale zeevaartweg te revaloriseren geactualiseerd meer dan 10 miljard frank bedraagt, werd door de NV Zeekanaal reeds op 3 december 1996 voorgesteld om

de scheepvaart voorrang te verlenen inzake het bedienen van de brug.

Deze regeling houdt in dat de normale toestand die is waarbij de brug voor het scheepvaartverkeer geopend is, met dien verstaande dat zij wordt neergelaten voor het treinverkeer op de vooraf door de NMBS bepaalde tijdstippen. Deze tijdstippen worden in overleg tussen de NV Zeekanaal en de NMBS vastgesteld.

Dit voorstel, dat mij zeer duidelijk lijkt, is totnogtoe onbeantwoord gebleven. Er is dan ook geen formeel akkoord over deze kwestie.

Vraag nr. 156
van 6 januari 1997
van de heer WILFRIED AERS

Tramhalte St.-Lievensdoorgang Gent – Instandhouding

Via de Gentse pers heb ik vernomen dat De Lijn heeft besloten de tramhalte ter hoogte van de Sint-Lievensdoorgang (Gent) te schrappen.

Na een bezoek ter plaatse heb ik gemerkt dat er hierover bij de inwoners van deze dichtbevolkte wijk grote beroering is ontstaan. Deze halte is een van de drukste haltes van lijn 4 en er wonen in de wijk zeer veel oudere mensen die uitsluitend het openbaar vervoer gebruiken voor hun verplaatsingen. Bovendien bevinden zich vlakbij drie scholen, een avondschoon en een sociale woonwijk. De afstand tussen de overblijvende haltes zal ongeveer zeshonderd meter bedragen en dit stelt veel oudere bewoners voor problemen.

Terecht doet de stad Gent inspanningen om het autoverkeer te beperken ; deze beslissing van De Lijn zal het autoverkeer echter nog doen toenemen.

1. Is de beslissing van De Lijn reeds definitief ?
2. Is er een onderzoek gebeurd dat met de belangen van de inwoners rekening hield ?

Antwoord

De halte Sint-Lievensdoorgang in Gent wordt niet afgeschaft.

Eerstdaags starten de werken voor de aanleg van perrons :

- staduitwaarts, zijde Zuidparklaan, komt er een tram- en bushalte tegenover de huisnummers 321 tot 354 van de Hubert Frère Orbanlaan. Deze halte wordt in gebruik genomen zodra de oversteekplaats voor voetgangers en een voetpad met veiligheidsafsluiting zijn gerealiseerd ;
- aan de halte stadinwaarts, ter hoogte van de huisnummers 302 tot 305, komt er een perron met bijhorend schuilhuisje.

Vraag nr. 157
van 9 januari 1997
van de heer JOHAN SAUWENS

Vonnissen en arresten ruimtelijke ordening – Betekening en uitvoering

In veel betwiste dossiers betreffende ruimtelijke ordening wordt uiteindelijk door het hof van beroep een arrest gewezen dat het dossier beslecht in deze of gene zin. Om de uitspraak van de rechter af te dwingen, dient het arrest te worden betekend en de uitvoering ervan te worden opgeëist.

Voor de betrokkenen in dergelijke dossiers is er al een hele weg afgelegd om tot een uitspraak van de rechter te komen. Dikwijls echter moeten zij daarna nog lang wachten tot de beschikkingen van het arrest effectief worden uitgevoerd.

1. Hoeveel vonnissen en arresten liggen bij de administratie Ruimtelijke Ordening en Huisvesting (Arohm) op betekening en uitvoering te wachten ?
2. Wat is de gemiddelde wachttijd vooraleer tot de betekening wordt overgegaan ?
3. Om welke redenen gebeuren betekening en uitvoering van sommige vonnissen en arresten niet onmiddellijk of worden die uitgesteld ?

Antwoord

1. Het is de Vlaamse volksvertegenwoordiger wellicht niet onbekend dat de overtredingsproblematiek in het verleden onvoldoende werd onderkend.

Tot gedwongen uitvoeringen werd vrijwel niet overgegaan. Hieromtrent werden in het verleden dan ook geen specifieke gegevensbestanden opgemaakt.

In een praktische afspraaknota van april 1996 heb ik mijn administratie echter opgedragen om voortaan alle vonnissen/arresten waarbij een dwangsom werd vastgesteld, te laten betekenen wanneer de veroordeelde niet zelf tot uitvoering overgaat binnen de gestelde termijn bepaald in het vonnis/arrest.

Bovendien verzocht ik mijn administratie over te gaan tot inventarisatie van alle niet-uitgevoerde vonnissen/arresten waarbij het herstel van de plaats werd bevolen en die in kracht van gewijsde zijn gegaan.

Deze inventaris is, op nog enige details en correcties na, klaar voor de jaren 1994, 1993 en 1992.

Het gaat hier om een driehonderdvijftigtal gevallen.

Op basis van deze inventaris zal er in het voorjaar een aanvang worden gemaakt met ambts-halve uitvoering.

2. en 3. Een vonnis of arrest kan niet onmiddellijk worden uitgevoerd. In elke rechterlijke uitspraak wordt aan de veroordeelde immers een termijn toegekend om zelf de plaats in de vorige staat te herstellen. Er zijn rechterlijke uitspraken die termijnen toekennen van één jaar, maar ook van zes of drie maanden bijvoorbeeld.

Aldus zal de gemachtigde ambtenaar (of het college van burgemeester en schepenen) eerst de termijn waarover de veroordeelde beschikt krachtens het vonnis om zelf de plaats in de vorige staat te herstellen, moeten laten verstrijken. Pas dan kan er eventueel een proces-verbaal van niet-herstelling van de plaats in de vorige toestand worden opgesteld.

Zo zal, indien aan de overtreder een dwangsom werd opgelegd, vervolgens in naam van de gemachtigde ambtenaar het vonnis of arrest door een gerechtsdeurwaarder worden betekend aan de veroordeelde, om tot invordering van de dwangsom te laten overgaan.

**Vraag nr. 158
van 9 januari 1997
van de heer JAN PENRIS**

Vervoerkaarten voor steuntrekkers – Opzet

Onlangs werd door de Vlaamse regering met De Lijn een beheersovereenkomst voor de jaren 1997 – 2001 afgesloten.

Een van de nieuwigheden hierin is dat De Lijn contracten zal opstellen met de OCMW's om hen in staat te stellen gratis vervoerkaarten ter beschikking te stellen van zogenaamde kansarmen.

1. Wie vult het begrip "kansarme" hierbij concreet in? Is dat het OCMW zelf?
2. Welke vervoerkaarten worden ter beschikking gesteld? Gaat het om meerrittenkaarten, lijn-abonnementen of algemene vervoerkaarten?
3. De OCMW's kopen die vervoerkaarten tegen verminderd tarief aan. Over welke reductie gaat het?

Antwoord

1. In de beheersovereenkomst 1997-2001 afgesloten tussen de Vlaamse regering en De Lijn, is in artikel 9 § 3 opgenomen dat De Lijn voor 1 mei 1997 een globaal contract zal opmaken dat aan alle betrokken instellingen zal worden voorgelegd. De tekst luidt als volgt:

"Teneinde de mobiliteit en de reïntegratie van de kansarmen in de samenleving te verbeteren, zal de maatschappij voor 1 mei 1997 een globaal contract opmaken dat aan alle betrokken instellingen zal worden voorgelegd en dat minimum zal omvatten:

- het verlenen van de toelating aan de betrokken instellingen om vervoerbewijzen af te leveren aan kansarmen en hun gezinsleden en aan gelijkgestelden die het bestaansminimum ontvangen, zonder dat hierbij het bestaansminimum wordt aangetast;
- de maatschappij zal de hierboven genoemde vervoerbewijzen tegen verminderde prijzen ter beschikking stellen;
- de beslissing tot het verlenen van het vervoersvoordeel zal bij de betrokken instelling liggen;
- een controlemechanisme dat misbruiken uitsluit;
- de bepalingen van deze paragraaf kunnen geen dotatie-verhoging tot gevolg hebben, tenzij de regering bijkomende bepalingen vast zou leggen die een inkomstenverlies veroorzaken voor de maatschappij;

- de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn vervullen de loket-functie naar de kansarmen toe.

De maatschappij verbindt er zich toe om dit contract voor 1 mei 1997 ter goedkeuring aan de voogdijminister voor te leggen.

Eén jaar na de inwerkingtreding van de formule, zoals beschreven in deze paragraaf, zal de maatschappij een evaluatieverslag aan de voogdijminister voorleggen."

2. en 3. De modaliteiten van de aflevering van vervoerbewijzen aan kansarmen en hun gezinsleden en aan gelijkgestelden die het bestaansminimum ontvangen, worden in eerste instantie bepaald in overleg met de afdeling Maatschappelijk Welzijn van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG).

De vervoerbewijzen die worden afgeleverd, zijn uiteraard anoniem.

**Vraag nr. 159
van 9 januari 1997
van de heer GEORGES CARDOEN**

Vervoerkaarten voor steuntrekkers – Opzet

Via de krant verneem ik dat per 1 mei 1997 de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn een contract zou opmaken met de OCMW's. Die zouden vervoerkaarten kunnen inkopen tegen verminderd tarief en ze op hun beurt gratis ter beschikking stellen van de steuntrekkers.

Ik juich deze sociale maatregel alleszins toe. Toch stel ik mij vragen bij de concrete uitwerking van dit voorstel.

1. Klopt de informatie over die geplande maatregel?
2. Worden deze gratis ter beschikking gestelde vervoerkaarten op naam afgeleverd, of zullen de OCMW's voor de naamvermelding zorgen?
3. Wordt door deze handelwijze de privacy van de steuntrekker niet geschonden? Zal de gestelde maatregel er niet toe leiden dat de stelregels inzake discretie binnen de OCMW-wetgeving worden overtreden? Hoe denkt de minister deze problematiek een behoorlijke oplossing te geven?

Antwoord

1. In de beheersovereenkomst 1997-2001 afgesloten tussen de Vlaamse regering en De Lijn, is in artikel 9 § 3 opgenomen dat De Lijn voor 1 mei 1997 een globaal contract zal opmaken dat aan alle betrokken instellingen zal worden voorgelegd. De tekst luidt als volgt :

"Teneinde de mobiliteit en de reïntegratie van de kansarmen in de samenleving te verbeteren, zal de maatschappij voor 1 mei 1997 een globaal contract opmaken dat aan alle betrokken instellingen zal worden voorgelegd en dat minimum zal omvatten :

- het verlenen van de toelating aan de betrokken instellingen om vervoerbewijzen af te leveren aan kansarmen en hun gezinsleden en aan gelijkgestelden die het bestaansminimum ontvangen, zonder dat hierbij het bestaansminimum wordt aangetast ;
- de maatschappij zal de hierboven genoemde vervoerbewijzen tegen verminderde prijzen ter beschikking stellen ;
- de beslissing tot het verlenen van het vervoersvoordeel zal bij de betrokken instelling liggen ;
- een controlemechanisme dat misbruiken uitsluit ;
- de bepalingen van deze paragraaf kunnen geen dotatie-verhoging tot gevolg hebben, tenzij de regering bijkomende bepalingen vast zou leggen die een inkomstenverlies veroorzaken voor de maatschappij ;
- de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn vervullen de loket-functie naar de kansarmen toe.

De maatschappij verbindt er zich toe om dit contract voor 1 mei 1997 ter goedkeuring aan de voogdijminister voor te leggen.

Eén jaar na de inwerkingtreding van de formule, zoals beschreven in deze paragraaf, zal de maatschappij een evaluatieverslag aan de voogdijminister voorleggen."

2. De modaliteiten van de aflevering van vervoerbewijzen aan kansarmen en hun gezinsleden en

aan gelijkgestelden die het bestaansminimum ontvangen, worden in eerste instantie bepaald in overleg met de afdeling Maatschappelijk Welzijn van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG).

3. De vervoerbewijzen die worden afgeleverd, zijn uiteraard anoniem.

ERIC VAN ROMPUY

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, KMO, LANDBOUW EN
MEDIA

Vraag nr. 56
van 6 januari 1997
van de heer WILFRIED AERS

Regionale televisie – Samenwerking AVS-ZVT

Ik verneem dat de regionale televisiezender AVS plannen had om in samenwerking met de Zeeuws-Vlaamse Televisie (ZVT) grensoverschrijdende nieuwsbulletins uit te zenden. Voor dit project wilden zij een erkenning aanvragen in het kader van Interreg, een programma van de Europese Unie dat de samenwerking tussen de regio's over de landsgrenzen wil bevorderen.

Het kabinet van de minister zou aan AVS gevraagd hebben de erkenningsaanvraag in te trekken, zo niet zou de minister in het comité van toezicht zijn veto stellen tegen de erkenning.

Dit initiatief van AVS zou een belangrijke stap kunnen zijn om Oost- en Zeeuws-Vlaanderen dichter bij elkaar te brengen.

De minister zal het zeker met mij eens zijn dat alle initiatieven die de samenwerking tussen Vlaanderen en Nederland bevorderen de steun verdienen van de Vlaamse overheid.

Wat waren de beweegredenen van zijn kabinet om dit initiatief van AVS onmogelijk te maken ?

Antwoord

Euregio Televisie wil grensoverschrijdende regionale televisie brengen binnen de Euregio Scheldemond, namelijk tussen de subregio's Noord-(Oost-

en West-)Vlaanderen en Zeeuws-Vlaanderen, via specifieke programma's die informatie, nieuws en duiding brengen over alle aspecten van het maatschappelijk leven in deze subregio's.

Ik heb de initiatiefnemers van het Euregioproject laten weten dat ik geen voorstander ben van het toekennen van Europese subsidies aan een medium dat een specifieke opdracht heeft voor duidelijk afgebakende regio's binnen Vlaanderen.

De Vlaamse decreetgever heeft namelijk aan de televisieverenigingen een monopoliepositie verleend voor duidelijk afgebakende regio's, waardoor het medium regionale televisie zich heeft kunnen ontwikkelen.

Bovendien was de voorwaarde voor Vlaamse privé-inbreng in het Euregioproject het brengen van reclame en sponsoring voor bedrijven uit Nederland. Dit is in strijd met de Vlaamse regelgeving, waarin wordt bepaald dat de regionale televisieomroepen uitsluitend streekgebonden reclame mogen uitzenden.

Het toekennen van Europese steun aan een medium met een specifieke opdracht voor beperkte regio's binnen Vlaanderen, leek mij om die redenen allesbehalve evident.

Vraag nr. 57
van 6 januari 1997
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Investeringssteun – Criteria en controle

In het kader van de expansiewetgeving worden door de Vlaamse regering geregeld beslissingen genomen om steun te verlenen aan investeringsprogramma's.

1. Kan de minister meedelen aan welke voorwaarden en criteria de bedrijven dienen te beantwoorden om in aanmerking te komen voor deze investeringssteun ?
2. Welke specifieke eisen worden er gesteld naar personeelsuitbreiding toe ? Kan de minister mij meedelen hoeveel extra arbeidsplaatsen op deze wijze de laatste drie jaar werden gecreëerd?
3. Kan de minister meedelen op welke wijze en door wie er controle wordt uitgeoefend opdat

de steun aan de investeringsprogramma's op een correcte wijze verloopt ?

4. Zijn er overzichten beschikbaar van de verschillende bedrijven die steun hebben genoten, met vermelding van het verkregen bedrag ?

Kan de minister mij dan eventueel zo'n overzicht bezorgen voor de laatste drie jaar ?

Antwoord

1. De economische expansiesteun wordt geregeld door drie regelgevingen, elk met hun eigen toepassingsgebied.

De wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering is van toepassing op de kleine ondernemingen die een investering realiseren in het Vlaams Gewest.

De wet van 30 december 1970 betreffende de economische expansie is van toepassing op de middelgrote en grote ondernemingen met tewerkstellingsaangroei en die een investering realiseren in een ontwikkelingszone of bufferzone in het Vlaams Gewest.

Het decreet van 15 december 1993 tot bevordering van de economische expansie in het Vlaams Gewest is van toepassing op middelgrote en grote ondernemingen die een investering realiseren in het Vlaams Gewest en die niet ressorteren onder de wet van 1970.

Overeenkomstig de richtlijnen VL6 voor uitvoering van de wet van 4 augustus 1978 en de richtlijnen MGB2 voor uitvoering van respectievelijk de expansiewet van 1970 en het decreet van 1993, worden voor de definitie van kleine, middelgrote en grote ondernemingen criteria gehanteerd inzake tewerkstelling, omzet en balanstotaal en samenstelling van het maatschappelijk kapitaal.

De definities zijn conform de regelgeving van de Europese Unie.

Een onderneming is een kleine onderneming als zij voldoet aan de volgende voorwaarden :

- minder dan 50 werknemers tewerkstellen en
- een jaaromzet hebben van maximum 7 miljoen ECU of een balanstotaal van maximum 5 miljoen ECU en
- niet afhankelijk zijn van één of meer grote ondernemingen : dit betekent dat minder

dan een vierde van het kapitaal of de stemrechten in het bezit mag zijn van één of verschillende grote ondernemingen gezamenlijk.

Een onderneming is middelgroot als zij voldoet aan de volgende voorwaarden :

- minder dan 250 werknemers tewerkstellen en
- een jaaromzet hebben van maximum 40 miljoen ECU of een balanstotaal van maximum 27 miljoen ECU en
- niet afhankelijk zijn van één of meer grote ondernemingen : dit betekent dat minder dan een vierde van het kapitaal of de stemrechten in het bezit mag zijn van één of verschillende grote ondernemingen gezamenlijk ;
- geen kleine onderneming zijn.

Grote ondernemingen zijn ondernemingen die niet ressorteren onder de categorie "klein" of "middelgroot".

2. Inzake personeelsuitbreiding wordt gesteld dat het moet gaan om nieuwe en duurzame arbeidsplaatsen. De extra tewerkstelling moet gedurende minstens twee aaneensluitende jaren worden aangehouden. De aanwerving van langdurig werklozen (minstens een jaar werkzoekend) of personen die van het bestaansminimum leven, geeft recht op een gunstiger subsidieregime.

Het aantal extra arbeidsplaatsen dat op deze wijze werd vooropgesteld gedurende de laatste drie jaren.

	Kleine ondernemingen	Middelgrote en grote ondernemingen
1994	7.899	3.670
1995	6.557	3.741
1996	9.219	2.574

3. Opdat de steun aan de investeringsprogramma's op een correcte wijze zou verlopen, wordt in volgende controlesystemen voorzien.

De financiële instellingen moeten alle maatregelen treffen om de planmatige realisatie van de ingediende investeringen op de voet te volgen. Zij mogen het krediet pas vrijgeven naarmate de onderneming bewijsstukken kan overleggen van de realisatie van de ingediende investerin-

gen en als er geen achterstallige fiscale schulden zijn.

In het kader van de wet van 4 augustus 1978 wordt de rentetoeelage uitbetaald in twee gelijke schijven. De eerste schijf op zijn vroegst zes maanden na de beslissing tot toekenning en nadat 50 % van de investering is gerealiseerd. De tweede schijf kan niet vroeger dan vijftien maanden na de beslissing worden uitbetaald én nadat het investeringsprogramma volledig werd gerealiseerd. De administratie laat slechts kapitaalpremies uitbetalen na controle ter plaatse of op stukken. Bij rentetoeelage wordt een gelijkaardige controle uitgevoerd, maar steekproefsgewijs.

In het kader van de wet van 1970 en het decreet van 1993 wordt de steun naargelang die kleiner of groter is dan vijf miljoen frank, in respectievelijk twee of drie schijven uitbetaald. Naargelang de schijf moet ook het investeringsprogramma proportioneel zijn gerealiseerd. Voor iedere uitbetaling vindt een controle vanwege de administratie plaats op basis van stukken of ter plaatse.

4. Administratief zijn er overzichten beschikbaar van de verschillende bedrijven die steun hebben genoten, met vermelding van het verkregen bedrag. Het is echter niet gebruikelijk deze overzichten in de openbaarheid te brengen en nominatief bekend te maken (art. 3 § 2, 2e b. van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instelling van de Vlaamse regering. Als bevoegd minister rapporteer ik regelmatig in de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden en via haar fractie kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger steeds informatie verkrijgen.

**Vraag nr. 58
van 9 januari 1997
van de heer JAN CAUBERGS**

Mijnsterrein Zolder – Stortplannen

Wij vernemen dat er plannen bestaan om, bij of op de oude stortplaats van de mijn van Zolder, de vervuilde grond van de andere mijnen te storten.

1. Is het juist dat NV Mijnen daarvoor een aanvraag heeft ingediend ?

2. Is voor het toekennen van een vergunning voor dergelijke storting geen milieueffectrapport noodzakelijk ?

3. Wat is de geplande oppervlakte van dit stort ?

4. Is volgens de gewestplannen op die plaats een stort van dergelijke omvang mogelijk ?

5. Er is sprake van vervuilde grond. Welke schadelijke stoffen bevat deze vervuilde grond ?

6. Is het de minister bekend dat op het vroegere stort van Zolder ook afval dat niet afkomstig is van de steenkoolmijnen werd gestort en dat dit waarschijnlijk zeer zwaar verontreinigd afval betreft ?

Dat zulks tijdens plaatsbezoeken tussen de jaren 1983-1988 daar ter plaatse is bevestigd door verantwoordelijken van de gemeenten Heusden-Zolder en Beringen, door de diensten van de provincie en door de Vlaamse Gemeenschap ? Ondergetekende was daarbij zelf aanwezig.

7. Door de gemeente Heusden-Zolder wordt in de onmiddellijke omgeving aan waterwinning gedaan.

Op welke diepte wordt dit water opgepompt ? Houdt een nieuwe stortplaats geen gevaar in voor de doorsijpeling naar de diepere grondlagen, zodat de kwaliteit van het opgepompte water in gevaar komt ?

8. De aanvoer van zulke grote hoeveelheden (er is sprake van 200.000 ton) zal een zware belasting zijn voor de gemeentewegen naar de stortplaats. Zijn de aanvoerwegen voldoende uitgerust om de zware vrachten aan te kunnen ?

9. Het betreft hier gemeentewegen. Wie is gehouden de toestand van deze wegen in orde te houden ?

10. Zijn er middelen vrijgemaakt om deze wegen te verstevigen of voldoende berijdbaar te houden ?

11. Vlaktbij ontspringt de Helderbeek. Is er nog nagegaan of het water van de Helderbeek al dan niet verontreinigd is ? Zo ja, wat is het resultaat van deze controle en van wanneer dateert de laatste controle ?

12. Is er reeds een kostenberekening gemaakt en zo ja, wat is de geraamde prijs ?

13. Door welke instantie moeten de lasten worden gedragen ?

14. Bestaat de mogelijkheid dat er buiten de vervuilde grond van de mijnen ook vervuilde grond of afval van elders zal worden aangevoerd naar voornoemd stort ?

15. Welke voorzorgen worden aan de transporteurs opgelegd om te voorkomen dat er tijdens het vervoer verlies van deze vervuilde grond gebeurt ?

16. Begin januari zou de beslissing worden genomen over dit project.
Wie draagt daarvoor de verantwoordelijkheid ?
Door wie wordt de vergunning afgeleverd ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Vraag nr. 60 van 13 januari 1997 van de heer MARC OLIVIER

Streekplatforms – Erkenningen

1. Welke instanties hebben sinds de goedkeuring van het besluit van de Vlaamse regering van 27 september 1995 houdende erkenning en subsidiëring van streekplatformen een aanvraag tot erkenning ingediend ? Op welke data werden deze aanvragen ingediend ?
2. Welke platforms werden door de Vlaamse regering erkend, op welke data, en wat is hun werkterrein ?
3. Op welke data werden deze erkenningen gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad ?

Antwoord

In de tabel hierna vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger per streekplatform de instantie die de aanvraag tot erkenning van het streekplatform heeft ingediend, de datum van indiening, de datum van erkenning en de datum van publicatie in het Belgisch Staatsblad. De afbakening van het werkterrein van elk streekplatform staat vermeld op een afzonderlijke lijst.

1. Streekplatforms – Erkenningen

Naam streekplatform	Instanties die de aanvraag indienden	Datum indiening	Datum erkenning	Datum publicatie Belgisch Staatsblad
Maatschappij voor de Vernieuwing en de Promotie van Antwerpen	VZW Maatschappij voor de Vernieuwing en de Promotie van Antwerpen	10.03.1995	03.05.1995	14.09.1995
Strategisch Plan Arrondissement Mechelen	VZW Strategisch Plan Arrondissement Mechelen	21.09.1994	22.02.1995	22.06.1995
Streekplatform Kempen	VZW Streekplatform Kempen	02.05.1995	10.05.1995	30.03.1996
HESOC-Streekplatform Hageland	VZW HESOC-Streekplatform Hageland	14.10.1994	16.05.1995	30.03.1996
Streekplatform Mijnstreek	VZW Streekplatform Mijnstreek	12.07.1995	06.12.1995	30.10.1996

Naam streekplatform	Instanties die de aanvraag indienden	Datum indiening	Datum erkenning	Datum publicatie Belgisch Staatsblad
Streekplatform Haspengouw	VZW Streekplatform Haspengouw	02.07.1996	15.10.1996	19.12.1996
Streekplatform Noord-Limburg	VZW Streekplatform Noord-Limburg	14.03.1996	04.07.1996	23.08.1996
Streekplatform Westhoek	VZW Streekplatform Westhoek	28.04.1995	27.09.1995	01.12.1995
Streekplatform arrondissement Oostende	VZW Streekplatform arrondissement Oostende	30.06.1995	27.09.1995	01.12.1995
Streekplatform Roeselare-Tielt	VZW Streekplatform Roeselare-Tielt	23.05.1996	04.07.1996	23.08.1996
Streekplatform van het arrondissement Brugge	VZW Streekplatform van het arrondissement Brugge	05.05.1995	27.09.1995	01.12.1995
Regionaal Beleidskomitee Arrondissement Kortrijk	VZW Regionaal Beleidskomitee Arrondissement Kortrijk	20.07.1994	22.02.1995	22.06.1995
Streekplatform Meetjesland	VZW Streekplatform Meetjesland	05.03.1996	15.10.1996	19.12.1996
Strategisch Plan Gewest Gent	VZW Strategisch Plan Gewest Gent	05.04.1995	28.07.1995	22.11.1995 wijziging 19.12.1996
Strategisch Plan Zuid-Oost-Vlaanderen	VZW Strategisch Plan Zuid-Oost-Vlaanderen	08.03.1995	29.11.1995	30.10.1996
Strategisch Plan Regio Dendermonde	VZW Strategisch Plan Regio Dendermonde	29.11.1994	22.02.1995	22.06.1995
Strategisch Plan Waasland	VZW Strategisch Plan Waasland	12.10.1994	22.02.1995	22.06.1995

2. Erkende streekplatforms en hun gemeenten

Streekplatform Westhoek

Alveringem, De Panne, Koksijde, Nieuwpoort, Veurne, Heuvelland, Ieper, Langemark-Poelkapelle, Mesen, Poperinge, Vleteren, Wervik, Zonnebeke, Diksmuide, Houthulst, Koekelare, Kortemark, Lo-Reninge.

Streekplatform arrondissement Oostende

Bredene, De Haan, Gistel, Ichtegem, Middelkerke, Oostende, Oudenburg.

Streekplatform Roeselare-Tielt

Hooglede, Ingelmunster, Izegem, Ledegem, Lichtervelde, Moorslede, Roeselare, Staden, Ardoioie, Dentergem, Meulebeke, Oostrozebeke, Pittem, Ruiselede, Tielt, Wielsbeke en Wingene.

Streekplatform van het arrondissement Brugge

Beernem, Blankenberge, Brugge, Damme, Jabbeke, Knokke-Heist, Oostkamp, Torhout, Zedelgem, Zuienkerke.

Regionaal Beleidskomitee Arrondissement Kortrijk

Anzegem, Avelgem, Deerlijk, Harelbeke, Kortrijk, Kuurne, Lendelede, Menen, Spiere-Helkijn, Waregem, Wevelgem, Zwevegem.

Streekplatform Meetjesland

Assenede, Eeklo, Kaprijke, Maldegem, Sint-Laureins, Aalter, Knesselare, Lovendegem, Nevele, Waarschoot en Zomergem.

Strategisch Plan Gewest Gent

Deinze, De Pinte, Destelbergen, Evergem, Gavere, Gent, Lochristi, Melle, Merelbeke, Moerbeke, Nazareth, Oosterzele, Sint-Martens-Latem, Wachtebeke, Zelzate, Zulte.

Strategisch Plan Regio Dendermonde

Berlare, Buggenhout, Dendermonde, Hamme, Laarne, Lebbeke, Wetteren, Wichelen, Zele.

Strategisch Plan Waasland

Beveren, Kruibeke, Lokeren, Sint-Gillis-Waas, Sint-Niklaas, Stekene, Temse, Waasmunster.

Strategisch Plan Arrondissement Mechelen

Berlaar, Bonheiden, Bornem, Duffel, Heist-op-den-Berg, Lier, Mechelen, Nijlen, Putte, Puurs, Sint-Amands, Sint-Katelijne-Waver, Willebroek.

Maatschappij voor de Vernieuwing en de Promotie van Antwerpen

Aartselaar, Antwerpen, Boechout, Boom, Borsbeek, Brasschaat, Brecht, Edegem, Essen, Hemiksem, Hove, Kalmthout, Kapellen, Kontich, Lint, Malle, Mortsel, Niel, Ranst, Rumst, Schelle, Schilde, Schoten, Stabroek, Wijnegem, Wommelgem, Wuustwezel, Zandhoven, Zoersel, Zwijndrecht.

Streekplatform Kempen

Arendonk, Baarle-Hertog, Balen, Beerse, Dessel, Geel, Grobbendonk, Herentals, Herenthout, Herselt, Hoogstraten, Hulshout, Kasterlee, Laakdal, Lille, Meerhout, Merksplas, Mol, Olen, Oud-Turnhout, Ravels, Retie, Rijkevorsel, Turnhout, Vorselaar, Vosselaar, Westerlo.

HESOC-Streekplatform Hageland

Aarschot, Begijnendijk, Bekkevoort, Bierbeek, Boutersem, Diest, Geetbets, Glabbeek, Hoegaarden, Holsbeek, Kortenaken, Landen, Linter, Lubbeek, Rotselaar, Scherpenheuvel-Zichem, Tielt-Winge, Tienen, Tremelo, Zoutleeuw.

Strategisch Plan Zuid-Oost-Vlaanderen

Aalst, Denderleeuw, Erpe-Mere, Geraardsbergen, Haaltert, Herzele, Lede, Ninove, Sint-Lievens-Houtem, Zottegem, Brakel, Horebeke, Kluisbergen, Kruishoutem, Lierde, Maarkedal, Oudenaarde, Ronse, Wortegem-Petegem, Zingem en Zwalm.

Streekplatform Mijnstreek

As, Beringen, Genk, Heusden-Zolder, Houthalen-Helchteren, Maasmechelen en Opplabbeek.

Streekplatform Noord-Limburg

Bocholt, Bree, Hamont-Achel, Hechtel-Eksel, Lommel, Meeuwen-Gruitrode, Neerpelt, Overpelt en Peer.

Streekplatform Haspengouw

Alken, Bilzen, Borgloon, Heers, Herstappe, Hoeselt, Kortesseem, Riemst, Tongeren, Voeren, Wellen, Gingelom, Herk-de-Stad, Nieuwerkerken en Sint-Truiden.

Vraag nr. 61
van 20 januari 1997
van de heer LEO CANNAERTS

Sanering industriële sites – Maatregelen

De sanering van industriële sites behoort binnen de schoot van de Vlaamse regering tot de bevoegdheid van verschillende ministers. Er zijn niet alleen initiatieven binnen het domein Economie, maar ook binnen Ruimtelijke Ordening en binnen de bevoegdheid Milieu worden er beleidsmaatregelen getroffen.

Welke specifieke maatregelen heeft de minister in dit verband genomen en welke budgetten zijn hiervoor in de begroting 1997 ingeschreven ?

Eveneens vernam ik graag welke maatregelen streekgebonden zijn, bijvoorbeeld impulsgeld, enzovoort.

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, en aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
 VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
 STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 141
van 10 september 1996
van de heer ROELAND VAN WALLEGHEM

Gemeentebestuur Drogenbos – Franstalig krantenbericht

In de krant Le Soir van 14 juni laatstleden stond op blz. 13 een bericht aan de bevolking vanwege het college van burgemeester en schepenen van Drogenbos met betrekking tot het bijzonder plan van aanleg (BPA).

Dit bericht was ééntalig Frans.

Bovendien werd er een Franse straatnaam van Sint-Pieters-Leeuw vermeld. Zoals bekend bestaan er in Sint-Pieters-Leeuw geen Franse straatnamen.

Het is duidelijk dat het college van burgemeester en schepenen hier zijn boekje te buiten is gegaan, zowel wat de taalwetgeving, als wat de keuze van de krant betreft om mededelingen te doen aan het publiek.

Welke maatregelen heeft de minister getroffen om deze onwettige daden van een onwillig franskiljons schepencollege te fnuiken ?

Aanvullend antwoord

(Voorlopig antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 4 oktober 1996, blz. 31 – red.)

Hierbij stel ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger in kennis van de onderzoeksresultaten die mij werden meegedeeld door de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant.

Overeenkomstig artikel 21 van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, moet het schepencollege na de voorlopige aanneming van het ontwerpplan door de gemeenteraad het ontwerp aan een openbaar onderzoek onderwerpen, zowel door aanplakking als door een bericht in het Belgisch Staatsblad en in drie bladen van het Rijk, waarvan één dat verschijnt in de hoofdplaats van de provincie.

Dit artikel moet voor de randgemeenten worden samengelezen met artikel 24 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966. Dit artikel stelt dat de plaatselijke diensten die zijn gevestigd in de randgemeenten de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek zijn bestemd in het Nederlands en het Frans opstellen. Bij het instellen van het openbaar onderzoek moet artikel 24 van de wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken worden nageleefd.

Uit het onderzoek is gebleken dat het bericht niet alleen in de krant Le Soir van 14 juni 1996 werd gepubliceerd, maar ook in de Streekkrant van 4 juli 1996 en Het Nieuwsblad van 3 juli 1996. Het bericht verscheen ook in het Nederlands en het Frans in het Belgisch Staatsblad.

In het Franstalig bericht in de krant Le Soir werd de straatnaam van het adres van het studie bureau

gelegen te Sint-Pieters-Leeuw vertaald. Het gemeentebestuur van Drogenbos werd er inmiddels op gewezen dat voor de straatnamen gelegen in gemeenten zonder speciale taalregeling enkel de officiële Nederlandstalige benaming kan worden gebruikt, en er werd met aandrang verzocht in de toekomst hiermee rekening te houden.

Vraag nr. 63
van 6 januari 1997
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Woningrenovatie – Subsidies

Voor de renovatie van woningen kan de initiatiefnemer een subsidie van 30 % krijgen, bedrag dat kan worden verhoogd tot 70 % wanneer het gebouw gelegen is in een woonnoodgebied en bestemd is om te worden verhuurd.

1. Wat is het totale bedrag dat gedurende de laatste drie jaar – graag gedetailleerd per jaar – op de begroting is ingeschreven voor deze subsidies ?
2. Aan welke criteria dient de aanvrager te voldoen om in aanmerking te komen voor deze subsidies ?
3. Kan de minister mij een overzicht geven van het totaal aantal aanvragen voor de jaren 1993 – 1994 – 1995 – 1996 ?

Bestaat er een evenwicht tussen het aantal aanvragen en het aantal toegekende subsidies ? Zo nee, hoe liggen de verhoudingen ?

Zijn er speciale criteria om bij een te hoog aantal aanvragen voorrang te verlenen aan sommige aanvragen ?

4. Er wordt een onderscheid gemaakt tussen woonnoodgebieden en niet-woonnoodgebieden.

Kan de minister mij een overzicht geven van de verhouding tussen deze twee categorieën ?

Graag had ik van de minister een opsplitsing per provincie gekregen.

Op hoeveel aanvragen kan er per categorie op een gunstige wijze worden geantwoord ?

5. Er wordt soms gesteld dat er een te grote tijds-spanne ligt tussen het toekennen van de subsidieaanvraag en de effectieve uitbetaling.

Kan de minister dit bevestigen ? Zo ja, kan de minister de oorzaken hiervoor geven ? Wordt er gewerkt aan een verbetering ?

Antwoord

1. Kredieten opgenomen in de begroting voor de uitvoering van projecten via artikel 94 van de Huisvestingscode.

	VK (1)	OK (2)
1994	390.700.000	237.100.000
1995	400.000.000	220.500.000
1996	656.800.000(3)	387.200.000

(1) VK : vastleggingskrediet

(2) OK : ordonnanceringskrediet

(3) na kredietoverdrachten binnen het programma

2. De administratieve criteria waaraan een aanvrager moet voldoen en de technische criteria waaraan het gebouw moet beantwoorden om in aanmerking te komen voor subsidiëring worden omstandig beschreven in de vigerende reglementering.

Momenteel zijn de volgende besluiten van kracht :

- besluit van de Vlaamse regering van 7 maart 1990 houdende uitvoering van de artikelen 94 en 95 van de Huisvestingscode, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 5 november 1996 ;
- ministerieel besluit van 30 november 1990 met betrekking tot de toepassing van artikel 94 van de Huisvestingscode ;
- ministeriële omzendbrief van 30 november 1990 betreffende de toepassing van de artikelen 94 en 95 van de Huisvestingscode.

3. Overzicht aantal aanvragen en goedkeuringen van 1993 tot en met 1996

	1993	1994	1995	1996
Aantal aanvragen	26	23	21	33
Aantal goedgekeurde aanvragen	22	19	18	9(*)

(*)Onder abstractie van de dossiers die momenteel onvolledig zijn

Er zijn geen speciale criteria om bij een hoog aantal aanvragen voorrang te verlenen aan sommige aanvragen. De reglementering blijft dan ook onverkort van toepassing.

4. Onderscheid woonnoodgebied/niet-woonnoodgebied en verhouding

	1993	1994	1995	1996
Aantal aanvragen	26	23	21	33
Aantal aanvragen in woonnoodgebied	17	17	14	13
Aantal goedgekeurde aanvragen	22	19	18	9(*)
Aantal goedgekeurde aanvragen in woonnoodgebied	15	16	14	4(*)

(*)Onder abstractie van de dossiers die momenteel onvolledig zijn

Opsplitsing per provincie : aantal aanvragen

	1993	1994	1995	1996
Vlaams-Brabant	4	0	0	11
Antwerpen	8	5	1	4
Limburg	1	2	3	3
Oost-Vlaanderen	13	5	11	10
West-Vlaanderen	0	11	6	5
Totaal aantal aanvragen	26	23	21	33

Opsplitsing per provincie : aantal erkenningen

	1993	1994	1995	1996
Vlaams-Brabant	4	0	0	2 (*)
Antwerpen	6	4	1	2 (*)
Limburg	1	1	2	0 (*)
Oost-Vlaanderen	11	3	10	5 (*)
West-Vlaanderen	0	11	5	0 (*)

(*)Onder abstractie van de dossiers die momenteel onvolledig zijn

Aantal erkenningen per provincie in woonnoodgebied

	1993	1994	1995	1996
Vlaams-Brabant	2	0	0	0 (*)
Antwerpen	6	4	1	2 (*)
Limburg	0	0	2	0 (*)
Oost-Vlaanderen	7	2	10	2 (*)
West-Vlaanderen	0	10	1	0 (*)

(*)Onder abstractie van de dossiers die momenteel onvolledig zijn

5. Er wordt soms gesteld dat er een te grote tijdsperiode ligt tussen het toekomen van de subsidieaanvraag en de effectieve uitbetaling.

Artikel 10 van het besluit van 7 maart 1990 stipuleert dat de betalingen geschieden bij ministerieel besluit. Hierdoor is de administratieve behandeling langer dan bij dossiers waarbij de betaling rechtstreeks door de administratie zou gebeuren.

Nochtans verloopt de samenwerking tussen het kabinet en de administratie soepel en is er momenteel geen achterstand bij de betaling van de dossiers.

In de reeds door de Vlaamse regering goedgekeurde besluiten voor de nieuwe procedures is in een voorschottenregeling voorzien, die de betaling in principe nog vlatter zal doen verlopen.

Vraag nr. 64
van 13 januari 1997
van de heer JULIEN DEMEULENAERE

Domus Flandria-woningen – Registratierechten

Wanneer men onder bepaalde voorwaarden een woning koopt van het Vlaams Gewest bedragen de registratierechten op die aankoop slechts 1,5 %. Deze gunstvoorwaarde blijkt echter niet te gelden voor woningen gebouwd in het kader van het Domus Flandria-project.

1. Waarom wordt er een onderscheid gemaakt tussen beide categorieën ?
2. Heeft de minister reeds initiatieven genomen om dit verschil in registratierechten ongedaan te maken ?
3. Heeft de minister reeds initiatieven genomen in de richting van een verlaging van de registratierechten voor personen met een bescheiden inkomen die in de privé-sector een woning met een beperkt kadastraal inkomen kopen ?

Antwoord

1. De toepassing van verschillende aanslagvoeten voor het registratierecht vindt zijn oorsprong en de legitimiteit in het Wetboek der Registratierechten (W. Reg.). Op basis van art. 52 W. Reg. wordt het registratierecht tot 1,5 % verlaagd voorzover de verkoop van de woning wordt toegestaan door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) of een door haar erkende sociale huisvestingsmaatschappij, een openbaar bestuur of een openbare instelling, aan personen die vanwege de gewestelijke overheid een aankooppremie verkrijgen.

Deze bepaling is eveneens van toepassing op de kopers van de woningen gerealiseerd in het kader van het urgentieprogramma, uiteraard voorzover de in artikel 52 W. Reg. vermelde voorwaarden zijn vervuld. Vermeld artikel is dus niet van toepassing indien een privé-initiatiefnemer woningen bouwt en die naderhand als sociale woningen aan particulieren verkoopt, een mogelijkheid die is opgenomen in de regeling aangaande het urgentieplan.

Het onderscheid wordt dus niet gemaakt tussen "gewone" sociale woningen en woningen gebouwd in het kader van het Domus Flandria-

project, maar wel tussen sociale woningen verkocht door de VHM en de door haar erkende sociale huisvestingsmaatschappijen, een openbaar bestuur of een openbare instelling, of door een privé-initiatiefnemer.

2. De bestaande regeling is na grondig overleg bij het opstarten van het urgentieprogramma voor de sociale huisvesting tot stand gekomen onder de vorige legislatuur.
3. De verlaging van de registratierechten voor personen die in de privé-sector een woning met een beperkt kadastraal inkomen kopen, is reeds in art. 53 W. Reg. opgenomen.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER
 VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 93
van 6 januari 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Evaluatie consultatiebureaus Kind en Gezin – Bijsturingen

De consultatiebureaus van Kind en Gezin werden geëvalueerd. De opvolging hiervan zou vóór eind 1996 aan de betrokken initiatieven worden meegegeeld.

De minister verklaarde in de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin dat, wanneer het om een dringende bijsturing gaat (bv. gebrek aan hygiëne, veiligheid), het initiatief onmiddellijke aanpassingen moet voorleggen. Bij minder acute problemen zou men een concreet stappenplan moeten voorleggen.

Welke initiatieven in welke gemeenten kregen een aanmaning :

- om zich dringend in orde te stellen, vóór welke datum en om welke reden ;
- om een actieplan op middellange termijn uit te werken teneinde aan de normen te voldoen, vóór welke datum en om welke reden ;
- om een actieplan op te zetten op langere termijn, vóór welke datum en om welke reden ?

Antwoord

In zijn vergadering van 15 oktober 1996 heeft de raad van beheer van Kind en Gezin ter gelegenheid van een eerste evaluatie van de consultatiebureaus en steunpunten een aantal beslissingen genomen die inzonderheid verband hielden met volgende elementen :

- de ligging,
- de infrastructuur,
- het al dan niet (kunnen realiseren) van het dubbelconsult,
- het bezettingsgemiddelde (aantal aanmeldingen minder dan acht per zitting),
- de omschakeling van consultatiebureau naar steunpunt,
- de omschakeling van steunpunt naar consultatiebureau,
- de inplanting van een steunpunt.

Tussen de beslissing van de raad van beheer en 27 november 1996 werden alle organiserende besturen door Kind en Gezin aangeschreven over de beslissing van de raad van beheer voor hun consultatiebureau of steunpunt. De organiserende besturen werd gevraagd een duidelijke repliek te geven binnen de maand na ontvangst van voornoemde elementen ; op enkele uitzonderingen na werd deze respons ook binnen de gestelde termijn gegeven.

De raad van beheer heeft uitdrukkelijk in de mogelijkheid voorzien voor de organiserende besturen om op een afdoende manier te repliceren binnen een redelijk tijdsbestek.

Aan de hand van deze replieken zal de raad in de loop van het eerste kwartaal 1997 beslissingen nemen. Gezien de mogelijkheden van het organiserend bestuur om in 1997 nog grondige aanpassingen te doen of bijvoorbeeld met het consultatiebureau tijdelijk te verhuizen in afwachting van een integratie binnen een groter complex, aangezien dus de toestand zeer verschillend is en ook in concreto zeer verschillend moet worden beoordeeld, is het op dit ogenblik onmogelijk een onderverdeling te maken in categorieën, zoals gevraagd door de Vlaamse volksvertegenwoordiger.

Indien wij louter op basis van de beslissingen van de raad van beheer deze indeling zouden maken, zouden wij voorbijgaan aan de rechtmatige belangen van de organiserende besturen en aan de concrete werkelijkheid van het werkveld.

Vandaar dat wij in het overzicht dat als **bijlage 1** gaat, per consultatiebureau of steunpunt weergeven over welke elementen – in het overzicht vermeld als "categorie" – de raad van beheer een uitspraak heeft gedaan.

Op een totaal aantal van 286 consultatiebureaus en 31 steunpunten heeft de raad uitspraken gedaan over 35 consultatiebureaus en 6 steunpunten. Daarnaast heeft de raad ook voor een aantal regio's gevraagd verder onderzoek te doen naar mogelijke "witte vlekken", dit wil zeggen gebieden of bevolkingsgroepen die niet of onvoldoende worden bereikt. Dit was uitgesproken het geval voor de regio Veurne-Diksmuide ; voor een aantal regio's werden bijvoorbeeld specifieke bevolkingsgroepen zoals bewoners van een kampeerterrein of bewoners van een deelgemeente of gehucht in aanmerking genomen. Daarover volgt dan ook verder onderzoek.

Op het ogenblik dat het onderzoek hierover is afgerond, zal ook in het eerste kwartaal 1997 de raad hiervan in kennis worden gesteld.

Ten slotte heeft de raad (zie hierover het overzicht in **bijlage 2**) specifiek aangegeven welke bijkomende steunpunten konden worden opgericht. Hierover werden intussen aanvragen ingediend en die worden nu onderzocht.

Uiteraard zal maar nadien geval per geval een (definitieve) beslissing worden getroffen ; daaraan zullen dan ook concrete uitvoeringstermijnen worden verbonden.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 94
van 9 januari 1997
van de heer FILIP DEWINTER**

Subsidiëringsbevoegdheid BLOSO – Kritiek Rekenhof

Het Rekenhof heeft in zijn 8ste boek opgemerkt dat de raad van bestuur van Bloso (Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openlucht recreatie) zijn bevoegdheid heeft overschreden door de reglementen voor de besteding van de begrotingskredieten voor sportpromotie goed te keuren en de betrokken subsidies te vereffenen (*Boek van het Rekenhof 1996, blz. 99 – red.*).

Heeft volgens de minister Bloso inderdaad zijn bevoegdheid overschreden ?

Zo ja, heeft de minister stappen gezet om de beslissing van de raad van bestuur te vernietigen ?

Antwoord

Op 16 januari 1996 formuleerde het Rekenhof reeds deze kritiek op de besteding van de subsidies 1995 voor sportpromotionele activiteiten van provincies en gemeenten en de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Op 23 februari 1996 werd door mij hierop geantwoord, en dit op basis van de ingewonnen informatie bij mijn bevoegde administratie. In dit antwoord werd een chronologisch overzicht gegeven van het ontstaan en de evolutie van dit artikel in de Bloso-begroting 1995. Het betrof hier immers een nieuw artikel (sectie I, art. 41.12) dat in de Bloso-begroting 1995 werd ingeschreven bij beslissing van de raad van bestuur.

Er moet wel op worden gewezen dat in de begroting 1996 geen kredieten meer werden uitgetrokken op dit artikel.

Vraag nr. 95 van 9 januari 1997 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Rekeningen BLOSO – Kritiek Rekenhof

De raad van bestuur van Bloso (Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openluchtrecreatie) stelde op 18 oktober 1995 een reglementair kader vast inzake budgettair beheer. Daarbij werd beslist over de besteding van 16 miljoen kredieten voor sportpromotionele activiteiten van provincies, gemeenten en de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC), evenals over de onmiddellijke uitbetaling van 90 % van de subsidies aan provinciediensten en VGC.

Op 23 december 1994 vernietigde de toenmalige cultuurminister een soortgelijke regeling omdat de raad van bestuur van Bloso geen regelgevende bevoegdheid bezit (Stuk 15 (1993-1994) – Nr. 8-C). Op 16 januari 1996 herinnert het Rekenhof aan deze ontstentenis van regelgevende bevoegdheid, verwijzend naar artikel 10 van de van openbare orde zijnde cultuurpactwet. Het herhaalt zijn

standpunt op 15 maart 1996 en ontving daarop geen enkel antwoord.

Op 10 juli 1996 formuleert datzelfde Rekenhof bij de rekeningen van 1995 nog enkele bijkomende opmerkingen bij de minister van Financiën, opgenomen als bijlage bij zijn 8ste boek met opmerkingen en informatie in 1996 voorgelegd aan het Vlaams Parlement (*Boek van het Rekenhof 1996, blz. 349 – red.*).

1. Waarom heeft de minister nagelaten de beslissing van 18 oktober 1995 van de raad van bestuur van Bloso te vernietigen wegens strijdigheid met het cultuurpact ? Dienen dergelijke beslissingen niet door het Vlaams Parlement te worden genomen ?
2. Moesten de achterstallige ligplaatsvergoedingen van de jachthavens met betrekking tot 1994 en voorgaande jaren niet worden opgenomen in de jaarbalans ? Zo ja, welke maatregelen heeft de minister genomen om ervoor te zorgen dat zulks voortaan gebeurt ?
3. Hoe verklaart de minister de doorschuiving van personeelskosten ten bedrage van ruim 16 miljoen (30 mei 1996) van de uitvoeringsrekening 1994 naar de uitvoeringsrekening 1995 ? Welke maatregelen moeten zulke doorschuifoperaties voortaan onmogelijk maken ?
4. Welke maatregelen heeft de minister genomen opdat alle leden van de raad van bestuur, de administratie en de regeringscommissaris voortaan volledig worden geïnformeerd over de financiële toestand zoals blijkt uit de jaarrekening ?
5. Hoe verklaart de minister dat het nieuwe boekhoudingssysteem niet werd toegepast voor het geld van het Sportfonds, vereffend in de buitendiensten, met een belangrijke vertekening van de rekening 1995 tot gevolg ? Wanneer zal het stelsel ook hierop worden toegepast ?

Antwoord

1. Op 16 januari 1996 formuleerde het Rekenhof reeds deze kritiek op de besteding van subsidies 1995 voor sportpromotionele activiteiten van provincies en gemeenten en de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Op 23 februari 1996 werd door mij hierop geantwoord, en dit op basis van de ingewonnen informatie bij mijn bevoegde administratie.

In dit antwoord werd een chronologisch overzicht gegeven van het ontstaan en de evolutie van dit artikel in de Bloso-begroting 1995.

Het betrof hier immers een nieuw artikel (sectie I, art. 41.12) dat in de Bloso-begroting 1995 werd ingeschreven bij beslissing van de raad van bestuur.

Er moet wel op worden gewezen dat in de begroting 1996 geen kredieten meer werden uitgetrokken op dit artikel.

2. Naar aanleiding van de opmerking van het Rekenhof in verband met de achterstallige ligplaatsvergoedingen van de jachthavens werd door Bloso op 1 augustus 1996 hieromtrent reeds een antwoord bezorgd aan minister Wivina Demeester-De Meyer.

Vermits de ontvangsten van de buitendiensten maandelijks retroactief worden opgenomen in de Bloso-boekhouding op kasbasis, dit wil zeggen alleen die ontvangsten en uitgaven die op de financiële rekeningen worden geregistreerd, en gezien de weigering van tal van clubs om hun achterstallige ligplaatsvergoedingen aan Bloso te betalen, zijn de vorderingen en schulden van 1994 en voorgaande jaren inderdaad niet opgenomen in de jaarrekening 1995.

Ondertussen heeft de Vlaamse regering op 8 oktober 1996 beslist tot eigendomsoverdracht van de jachthavens van Bloso naar het Vlaams Gewest, administratie Waterwegen en Zeewezen. De Vlaamse regering besliste tevens dat alle achterstallige ligplaatsvergoedingen dienen te worden betaald aan Bloso. In de jaarrekening 1996 van Bloso zullen alle niet-betaalde vorderingen in verband met liggelden in de jachthavens voor het dienstjaar 1996 en vorige jaren worden opgenomen.

3. Deze vraag werd reeds beantwoord op 1 augustus 1996. In dit Bloso-antwoord werd erop gewezen dat het bedrag van de personeelskosten dat werd doorgeschoven naar het begrotingsjaar 1996 slechts 4.911.798 frank bedraagt in plaats van 16.328.085 frank.

In de toekomst zal dit worden vermeden door een tijdige aanpassing van de begroting van het lopende jaar, indien nodig.

4. Deze vraag werd beantwoord op 1 augustus 1996. In uitvoering van artikel 40 § 2 van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid dient de jaarrekening van Bloso te bestaan uit de jaarlijkse rekening van uitvoering van de begroting, de rekening van de wijzigingen van het patrimonium, de balans en de resultatenrekening. Alle gegevens vervat in de balans en de resultatenrekening worden telkens aangevuld met een toelichting (deel V en deel VII van de jaarrekening).

Samen met het verslag van de bedrijfsrevisor (deel VIII) werd dit alles gebundeld in een uitvoerig document aan de raad van bestuur.

5. Deze vraag werd beantwoord op 1 augustus 1996. De ontvangsten van het Sportfonds geboekt in de Bloso-centra worden maandelijks ingegeven in het nieuwe boekhoudsysteem.

Een on line-verbinding met de verschillende centra, 21 in totaal, waarbij de boekingen in de centra rechtstreeks in het nieuwe boekhoudsysteem worden opgenomen, is momenteel financieel niet haalbaar. Uit navraag blijkt dat dit systeem een miljoenenaanleggenheid is.

Er moet op worden gewezen dat de verrichtingen in de centra wel degelijk worden ingegeven in het boekhoudsysteem, zodat er geen sprake is van een vertekening van de rekening 1995 van Bloso.

**Vraag nr. 96
van 13 januari 1997
van de heer FELIX STRACKX**

Regionaal jeugdwerk Hasselt – Subsidies project "België"

In het kader van het regionaal jeugdwerk ging in 1995 meer dan 1 miljoen frank subsidie naar een project in Hasselt dat "België" heette.

Graag had ik van de minister vernomen wat de inhoud van dit project was en of het momenteel nog loopt.

Antwoord

Het "Kultuur- en Dienstencentrum België" is een nog steeds lopend project van de VZW Release, Guffenslaan 68, 3500 Hasselt.

De initiatiefnemers werken rond de cultureel-artistieke expressie van jongeren. Enerzijds verzorgt men een aangepast aanbod aan culturele manifestaties voor deze doelgroep (muziek, beeldende kunsten, mode, film en video) en anderzijds geeft men jonge kunstenaars een eerste kans om zich aan het publiek voor te stellen. Bovendien wordt een groot aantal vormingscursussen op artistiek gebied georganiseerd.

Het concrete aanbod profileert zich in een tiendeelig werkingsstramien.

1. Exposities beeldende kunst in diverse disciplines. Tentoonstellingen geven jonge kunstenaars de kans om hun werk aan het publiek voor te stellen.
2. Muziekprogrammatie in verschillende genres. Organisatie van concerten op het gebied van rock, jazz en wereldmuziek.
3. Film- en videoprogrammatie.
4. Podiumkunsten (teksttheater, dans, performance, muziektheater, mode) : programmatie.
5. Artistieke vormingsinitiatieven. Organisatie van vormingscursussen (muziek, keramiek, fotografie, video, zeefdruk, performance, dans) en workshops (mode, doka, muziek).
6. Multidisciplinaire themaprojecten.
7. Eigen artistieke producties. De begeleiding van jonge kunstenaars leidt tot het opzetten van theater- en dansproducties en muziekprojecten en de realisatie van diverse publicaties.
8. Dienstencentrum-informatiepunt. Informatieaanbod in verband met artistieke vorming en opleiding, rechten, plichten en praktische besommeringen waarmee jonge kunstenaars te maken hebben, alternatieve vakantiebesteding, culturele activiteitenkalender en planning en opzet van culturele activiteiten.
9. Projectmatige samenwerkingsverbanden. Voorbeelden : Euregio XX Moda (in samenwerking met Moda Mas te Amsterdam en Quasi Moda Ludwigsforum te Aken), Etno-Heart-Beat-festival.
10. Cultuurcafé – ontmoetingsruimte.

Vraag nr. 100
van 21 januari 1997
van de heer FELIX STRACKX

Internationale jongerenwerking – VZW's JINT en VPIJ

Het internationale jeugdbeleid wordt door de Vlaamse Gemeenschap in grote mate bepaald door de VZW JINT (Coördinatieorgaan voor Internationale Jongerenwerking). Deze VZW licht haar werking toe in de kronieken van de afdeling Jeugdwerk, staat met naam in de begroting ingeschreven en wordt beheerd door een bestuur waarvan onder meer vertegenwoordigers van de Vlaamse overheid deel uitmaken.

Er blijkt evenwel ook een VZW VPIJ te bestaan, "Vlaams Platform voor Internationaal Jongerenwerk". Deze VZW is blijkbaar de opvolger van het vroegere federale "Belgische Komitee voor Internationaal Jongerenwerk" (BKIJ). Zowel taak, financiering als controle door de Vlaamse overheid zijn minder duidelijk.

1. Ontvangt de VZW VPIJ rechtstreeks of onrechtstreeks financiële steun van de Vlaamse overheid ? Zo ja, om hoeveel ging het in de jaren 1994, 1995 en 1996 ?
2. Zijn de VZW JINT en de VZW VPIJ momenteel gevestigd op hetzelfde adres ?
3. Wie is eigenaar van het pand waar de VZW JINT gevestigd is, en wordt hiervoor eventueel huur betaald ?
4. Wie is eigenaar van het pand waar de VZW VPIJ gevestigd is, en wordt hiervoor eventueel huur betaald ?
5. Is er personeel van de Vlaamse overheid toegewezen om te werken voor de VZW JINT, of heeft de VZW JINT met toelagen van de Vlaamse overheid personeel in dienst ?

Zo ja, werkt dit personeel ook voor de VZW VPIJ ?

6. Is er personeel van de Vlaamse overheid toegewezen om te werken voor de VZW VPIJ, of heeft de VZW VPIJ met toelagen van de Vlaamse overheid personeel in dienst ?

Zo ja, werkt dit personeel ook voor de VZW JINT ?

7. Hoe wordt, meer algemeen, de taakverdeling van de VZW JINT en de VZW VPIJ van elkaar onderscheiden ?

Antwoord

1. De VZW VPIJ ontvangt geen rechtstreekse financiële steun van de Vlaamse overheid.
2. Beide VZW's zijn gevestigd op hetzelfde adres, namelijk Waterkrachtstraat 36, 1210 Brussel.
3. De eigenaar van het pand waar de VZW JINT is gevestigd, is de VZW Cultureel Jeugdpasspoort (CJP)

De Vlaamse Gemeenschap, in casu de afdeling Jeugdwerk, huurt dit pand op jaarbasis om er de VZW JINT te huisvesten.

4. De VZW VPIJ is gevestigd in hetzelfde pand, zoals vermeld onder punt 2.
5. De VZW JINT is een ad nominatim erkende en gesubsidieerde jeugdvereniging. Deze jeugdvereniging heeft op dit ogenblik zeven personeelsleden in dienst, waarvan de loonlast deels wordt betaald met geld van de Vlaamse Gemeenschap en deels met subsidies van de Europese Unie.

Op basis van een overeenkomst is bepaald dat een personeelslid van de VZW JINT ter beschikking kan worden gesteld van de VZW VPIJ voor de ondersteuning van het secretariatswerk.

6. Neen, zie 5.
7. De VZW JINT werd bij beslissing van de Vlaamse regering van 29 juli 1989 opgericht als coördinatieorgaan voor internationale jongerenwerking voor het Vlaamse jeugdwerk.

In het kader van deze beslissing werd de werking die de VZW VPIJ tot die datum ontplooi- de in de sector van het internationaal jongerenwerk geïntegreerd in de werking van de VZW JINT. Dit was een van de voorwaarden tot oprichting van de VZW JINT.

VZW VPIJ bleef behouden met de uitsluitende bevoegdheid om het Vlaamse Jeugdwerk te ver-

tegenwoordigen in de multilaterale structuren van het jeugdwerk (Cenyc in Straatsburg en het Jeugdforum in Brussel).

De inning van de lidgelden van de aangesloten verenigingen en de doorbetaling aan de multilaterale structuren gebeurt nog via de VZW VPIJ.

De eigen werking van de VZW VPIJ werd verder gegarandeerd door de VZW JINT, via de oprichting van een commissie "Platform". De kosten voor deze werking worden gedragen via het globale budget van de VZW JINT en, zoals reeds vermeld, kan voor deze werking ook een beroep worden gedaan op een personeelslid.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 99 van 13 november 1996 van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Huisvuilverwerking Vlaams-Brabant – Samenwerking met Brussel

Begin dit jaar heeft de minister in zijn antwoord op een actuele vraag van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis gesteld dat hij geen contacten had met zijn Brusselse collega van Leefmilieu betreffende een eventuele samenwerking inzake de verwerking van Brabants huisvuil in de verbrandingsoven van Neder-over-Heembeek (*Handelingen 28 van 28 februari 1996, blz. 1443-1444 – red.*).

Het project van de bouw van een huisvuilverbrandingsoven in Drogenbos vordert ondertussen, ondanks protest van de omliggende gemeenten wegens de nadelige gevolgen voor de gezondheid.

Volgens krantenberichten van september en oktober laatstleden zou de Brusselse minister van Leefmilieu onderhandelen met de provincie Vlaams-Brabant en het kabinet van de minister teneinde een rationele oplossing te vinden voor de huisvuilverwerking in Vlaams-Brabant en Brussel. Ik herhaal dat deze samenwerking de investeringen in Drogenbos overbodig zou maken.

1. Wat zou de kostprijs zijn voor de verwerking van het Vlaams-Brabants huisvuil in de Brusselse installaties ?
2. Wat is het verschil in kostprijs met de geplande installatie in Drogenbos ?
3. Wat zijn de voordelen van een dergelijke samenwerking ?
4. Wat zijn eventueel de bezwaren ?

Antwoord

1. De verwerking van het Vlaams-Brabants huisvuil in installaties van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest biedt geen alternatief voor de verbrandingsinstallatie voor huishoudelijk en daarmee vergelijkbaar afval in Drogenbos. In de verbrandingsinstallatie in Neder-over-Heembeek zou slechts een capaciteit van maximaal 120.000 ton per jaar beschikbaar zijn, en dit pas na sterk doorgedreven preventiemaatregelen en na verregaande selectieve inzameling in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

De geplande verbrandingsinstallatie van Drogenbos zal een capaciteit van 220.000 ton hebben per jaar. Ook deze capaciteit veronderstelt bijkomende inspanningen voor de bevolking in Vlaams-Brabant op het gebied van preventie en selectieve inzameling.

Er zijn geen ramingen bekend van de kostprijs voor de verwerking van het Vlaams-Brabantse huisvuil in de installaties van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

2. Evenmin is de kostprijs voor de installatie in Drogenbos bekend. Het gevraagde verschil in kostprijs kan dus niet worden gegeven.
- 3 en 4. Een eventuele samenwerking tussen het Vlaams Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is op dit ogenblik nog in onderzoek. De mogelijke voor- en nadelen van een dergelijke samenwerking kunnen op basis van de huidige stand van zaken vooralsnog niet nader worden omschreven.

Vraag nr. 109 van 28 november 1996 van de heer JOS DE MEYER

Ecologische impulsgebieden – Nieuwe projecten

In 1993 werden vijf ecologische impulsgebieden (EIG) afgebakend. Deze gebieden zijn sinds 1993 operationeel.

Recentelijk heeft de Vlaamse regering, op voorstel van de minister van Leefmilieu, beslist de opdracht van deze vijf gebieden te verlengen tot 31 december 1998. Daarnaast worden aan deze lijst nog drie impulsgebieden toegevoegd : een ecologisch impulsgebied Bovenschelde, een ecologisch impulsgebied Midden-Limburgs Vijvergebied, en een grensoverschrijdend natuurontwikkelingsproject Grensmaas.

1. Kan de minister voor elk van deze drie projecten reeds een juiste afbakening geven ?
Op het grondgebied van welke (deel)gemeenten liggen deze projecten ? Wat is de oppervlakte per project ?
2. Wat is de financiële weerslag per project in 1997 en 1998 ? Hoe en waarvoor worden deze middelen aangewend ? Worden in deze projecten ook aankoopsubsidies ter beschikking gesteld ?
3. Wat is de juridische grondslag voor dit project ?
4. Is het opportuun om vóór de goedkeuring van het decreet op het natuurbehoud en vóór de goedkeuring van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen deze eenzijdige maatregel te nemen ?

Antwoord

1. Een definitieve afbakening van de verschillende projectgebieden zal pas gebeuren na het indienen van een voorstel tot afbakening door de stuurgroep van de drie nieuwe ecologische impulsgebieden.

Nu is het echter reeds zo dat :

- het EIG-Bovenschelde zal bestaan uit delen van de gemeenten Gent, Merelbeke, Gavere,

Zwalm, Oudenaarde, Kluisbergen, De Pinte, Nazareth, Zingem, Wortegem-Petegem, Avelgem en Spiere-Helkijn. In principe zal de afbakening gebaseerd zijn op de afbakening zoals opgenomen in het Scheldevallei-project van het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen, aangevuld met de Scheldemeersen op West-Vlaams grondgebied ;

- het EIG-Limburgs Vijvergebied zal bestaan uit delen van de gemeenten Heusden-Zolder, Zonhoven en Hasselt ;
- het EIG-Grensmaas zal bestaan uit delen van de gemeenten palend aan de Maas, van Kessenich tot Smeermaas.

De oppervlakte van ieder project is dus nog niet bekend.

2. Per ecologisch impulsgebied zullen als tijdelijke contractuelen een projectverantwoordelijke en een personeelslid met een administratief-ondersteunende functie worden aangeworven voor een periode lopende tot 31 december 1998. De budgettaire middelen zijn vastgelegd op de begroting 1996.

Voor de uitvoering van actieprogramma's zal – na goedkeuring – een beroep worden gedaan op de nu reeds ter beschikking staande middelen voor de afdeling Natuur van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), aangezien de ecologische impulsgebieden proefprojecten zijn waarbij de middelen worden geconcentreerd om op korte termijn tot waarneembare resultaten te kunnen komen.

Voor de aankoopsubsidies zijn de gewone regels van toepassing. Voor de EIG's zijn voor de aankoopsubsidies geen extra kredieten opgenomen in de begroting.

3. Ecologische impulsgebieden hebben geen juridisch statuut. Het zijn werkstructuren van de administratie waarbinnen – in overleg met alle betrokken sectoren en beleidsniveau's – wordt getracht de beschikbare middelen voor de sector natuurbehoud zo gecoördineerd mogelijk te gebruiken. De afbakening van de gebieden is dan ook alleen een begrenzing voor administratieve acties.
4. De inrichting van ecologische impulsgebieden beoogt vooral gebiedsgerichte acties, gestart in het raam van het "Milieu- en Natuursbeleidsplan voor Vlaanderen (1991-1995)". Het zijn

proefprojecten die passen in het gevoerde natuurbeleid.

De nieuwe initiatieven van de Vlaamse overheid (voorontwerp van decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, en het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen) kunnen wellicht de ervaring die in die proefprojecten is opgedaan voor de regelgeving en voor de latere toepassing gebruiken.

Het zou echter onverantwoord zijn de ervaring van de ecologische impulsgebieden te laten verloren gaan in afwachting van de eventuele goedkeuring van de nieuwe wetgevende initiatieven.

**Vraag nr. 111
van 28 november 1996
van de heer JAAK GABRIELS**

Natuurbeurs Boedapest – Vlaamse deelname

Eind augustus, begin september 1996 vond in Boedapest (Hongarije) een drieweekse natuurbeurs plaats.

Van Vlaamse zijde kregen onder andere Aminal (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer) samen met de Vlaamse openbare instellingen, Aquafin en nog anderen de opdracht hieraan deel te nemen.

De stand van Aminal werd voor drie weken speciaal overgebracht naar Hongarije.

1. Wat waren de ontwerpen van de verschillende participanten aan deze Aminal-stand ?
2. Hoe stonden die in relatie tot het thema van de natuurbeurs ?
3. Hoeveel personen van de administratie, van derden en van de Vlaamse openbare instellingen waren hierbij permanent aanwezig ?
4. Wat waren de financiële en personele bijdragen van elke participerende partij ?
5. Wat kostte de Vlaamse stand aan materiaal, huur, transport, opbouw, public relations, onthaal, catering en eventuele andere aspecten ? Hoeveel bedroegen de totale kosten van de Vlaamse stand ?
6. Welke firma's kregen hiervoor eventueel opdrachten toegewezen ?

7. Waren er firma's of instellingen sponsor, zo ja welke ?
8. Wie vertegenwoordigde het Vlaams Gewest op de stand ?
9. Wat was de bijdrage van Aquafin ? Wat was de relatie tussen Aquafin en het thema van de natuurbeurs ?
10. Wat zijn de baten voor Vlaanderen van de deelname aan deze Hongaarse natuurbeurs ?

Antwoord

1. a) Aminimal – Algemeen

De Aminimal-stand paste in het geheel van de beurs zelf (Vlaamse stand), het wetenschappelijk congres en een seminar.

Aan de hand van visuele voorstellingen (panelen, brochures) en met enkele werkstations werden de activiteiten van de verschillende deelnemers van het Vlaams Gewest voorgesteld.

Er werd een workshop over "Local development and environmental policy in Hungary" georganiseerd.

b) Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer

Het instituut stelde zichzelf voor en gaf een korte toelichting bij de lopende onderzoeksprogramma's. Het stelde een samenwerkingsprogramma voor tussen het instituut en het Hongaars Bosbouwinstituut 1996-1998.

c) Instituut voor Natuurbehoud

Het instituut stelde zichzelf voor met posters :

- Up-to-date information on nature quality in Flanders,
- Nature conversation instruments, actions and plans,
- Urbanisation in Flanders,

en woonde de wetenschappelijke conferentie "Sustainable use of biological resources" bij.

d) Vlaamse Milieumaatschappij (VMM)

De VMM toonde enkele borden met de basisopdrachten van VMM inzake water-, lucht- en milieurapportering.

- e) De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) bracht op de beurs volgende informatie door middel van panelen, brochures en teksten op de internet website.

Paneel 1 What does the OVAM mean ? In een korte tekst werd de OVAM voorgesteld samen met de adresgegevens.

Paneel 2 The hierarchy of principles of waste management policy. In een korte tekst werden de hiërarchische principes uit het afvalstoffendecreet uitgelegd.

Paneel 3 Remediation policy in Flanders. In een schematisch overzicht werden de beleidslijnen voor bodemsanering in Vlaanderen volgens het bodemsaneringsdecreet uitgelegd.

Brochure 1 Engelstalige brochure (8 blz., A5-formaat) "Soil decontamination in Flanders" waarin op een bevattelijke en bondige wijze de krijtlijnen van het bodemsaneringsdecreet worden uitgelegd.

Brochure 2 Engelstalige tekst (15 blz., losbladig gekopieerd op A4-formaat in kift) "Waste management in Belgium and Flanders". De tekst laat de buitenlandse (in casu Hongaarse) geïnteresseerden kennis maken met het Vlaamse afvalstoffenbeleid.

Internet De OVAM bood enkele Engelstalige teksten aan op haar Internetsite die in een off line-versie kon worden geconsulteerd op de beurs.

- f) De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) verstrekke op de beurs informatie over haar vier wettelijk vastgestelde opdrachten : ruilverkaveling, landinrichting, mestbank en Ondersteunend Centrum Geografisch Informatiesysteem (GIS) Vlaanderen. Rond elk van deze thema's werden voorlichtingspanelen aangemaakt die de verschillende taken toelichtten.

g) De Indaver-participatie in de Aminimal-stand bestond uit een eenvoudige plooiestand met daarop een luchtfoto van het bedrijf en een overzicht van de verschillende verwerkingsprocessen. Ook een beperkte hoeveelheid Engelstalige folders werd ter beschikking gesteld van de bezoekers.

2. a) Aminimal – Algemeen

Aangezien de natuurbeurs zeer ruim was opgevat en veel meer was dan een milieubeurs, pasten alle bovenvermelde aspecten in dit kader.

b) Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer

Alle voorgestelde programma's hadden het onderzoek naar het verstandig en duurzaam gebruik van hulpbronnen en de relatie tot natuurontwikkeling als thema.

c) Instituut voor Natuurbehoud

Het project geeft de bestaande ecologische informatietoelage en initiatieven in Vlaanderen weer.

d) VMM : zie algemeen.

e) OVAM

De zorg voor de natuur en het leefmilieu gaan nauw met elkaar samen. De aangeboden informatie van de OVAM kon zonder voorkennis worden begrepen, maar richtte zich wel tot de geïnteresseerde Hongaar. Ze gaf de algemene beleidslijnen weer op het vlak van afvalbeheersing en bodemsanering.

f) VLM

Gezien de grotere uitgestrektheid van Hongarije is de efficiënte inrichting van de open ruimte ginds een minder acuut probleem dan in Vlaanderen. Toch ging tijdens de beurs heel wat belangstelling uit naar de "Vlaamse" inrichtingsinstrumenten ruilverkaveling en landinrichting. Die interesse was overigens reeds eerder gebleken toen vorig jaar een groep Hongaarse ambtenaren van het ministerie van Leefmilieu een werkbezoek bracht aan de VLM.

In Hongarije bestaat een groeiend bewustzijn voor de vervuiling van het leefmilieu door de landbouw.

Niettegenstaande er meer akkerland is dan in Vlaanderen, is het besef duidelijk aanwezig dat het overmatig spreiden van meststoffen ook in Hongarije niet langer kan. Minder dan naar de Vlaamse mestwetgeving ging de aandacht op de beurs in dit kader vooral uit naar het toegepast wetenschappelijk onderzoek rond de mestproblematiek.

De introductie van GIS-toepassingen in de Hongaarse administratie gebeurt momenteel in een versneld tempo. Vandaar dat vanuit die hoek heel wat belangstelling uitging naar de activiteiten van het Ondersteunend Centrum GIS-Vlaanderen.

g) NV Indaver

Het project wijst erop hoe het milieuverantwoord verwerken van bedrijfsafvalstoffen kan gebeuren.

3. a) Aminimal – Algemeen : 4 personen (wisselend gedurende de periode)

b) Instituut voor Bosbouw en Natuurbouw : 1 (wisselend gedurende de periode)

c) Instituut voor Natuurbehoud : 1 (van 24-28 augustus 1996)

d) VMM : 1 (van 23 tot 30 augustus 1996)

e) OVAM : 1 (van 1 tot 8 september 1996)

f) VLM : 2 (1 van 14 tot 16 augustus en van 18 tot 25 augustus 1996)

g) NV Indaver : 2 (in de laatste week)

4. a) Algemeen

12.607.105 fr. – op MINA-fonds (Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur), zie detail hierna.

Aard	Kostprijs
Public relations	2.628.651
Materiaal voor stand *	6.242.727
Huur & standplaats	973.165
Transport (goederen en vliegtuigticketten)	1.038.854
Onthaal	198.716
Catering	129.467
Hotel	552.748
Dagvergoedingen	413.590
Douanekosten (invoerrechten)	65.780
Verzekeringen	17.304
Schoonmaak	80.801
Diversen (kleine uitgaven)	265.302
Totaal	12.607.105

* Niet inbegrepen de bijdrage van de NV Aquafin en de NV Indaver

- b) Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer : zie a.
- c) Instituut voor Natuurbehoud : 47.765 fr.
- d) VMM : 99.753 fr.
- e) OVAM : 145.150 fr.
- f) VLM : 95.450 fr
- g) NV Indaver : 426.223 fr.
5. kostprijs voor de Vlaamse stand op MINA-fonds 11.086.062 fr.
- VMM (begrepen in 4d) 45.000 fr.
- NV Indaver (begrepen in 4g) 20.000 fr
- Totaal 11.151.062 fr.
6. Zie de detail bij 4a.
7. a) NV Aquafin : 1.500.000 fr. (niet inbegrepen in 4)
- b) NV Indaver : 500.000 fr. (niet inbegrepen in 4)
- c) NV Belconsulting Tielt : 300.000 fr. (voor workshop niet inbegrepen in 4).
8. Het Vlaams Gewest werd afwisselend vertegenwoordigd door de afgevaardigden van Aminoal en van de instituten en instellingen vermeld in

punt 1, waarbij de hiërarchisch hoogst geplaatste persoon als vertegenwoordiger van het Vlaams Gewest optrad.

9. a) Aanleiding

De NV Aquafin voert in opdracht van de Vlaamse regering (het Oost-Europafonds) een studieopdracht uit in Hongarije.

In de herfst werd de eerste studiefase over de aanzet tot een waterzuiveringsinfrastructuur voor vijf zuiveringsgebieden in de provincie Veszprém afgesloten. Om deze activiteit bekend te maken bij Hongaarse milieu instanties buiten de provincie Veszprém en om bij dezelfde gelegenheid alle milieu-initiatieven van Vlaamse bedrijven in Hongarije onder de aandacht te brengen, werd besloten een studiedag te organiseren in het kader van de Vlaamse deelname aan "Natur Expo".

Deze studiedag was een gezamenlijk initiatief van het Vlaamse en het Hongaarse ministerie voor Leefmilieu. Voor de uitvoering stonden in : de Vlaamse Milieuholding, waarbinnen de NV Aquafin ageerde, en zeven Vlaamse bedrijven. De Vlaamse handelsattaché in Boedapest leverde eveneens een waardevolle bijdrage.

b) Aanwezigheid van de NV Aquafin op "Natur Expo"

Omdat sensibilisering een belangrijke randvoorwaarde is bij de realisatie van een waterzuiveringsinfrastructuur, leverde de NV Aquafin een substantiële bijdrage aan de Aminoal-stand. Het NV Aquafin-project in Veszprém werd toegelicht in twee fotopanelen, samen goed voor acht strekkende meter. Scholen en officiële uit Veszprém werden aangemoedigd tot een bezoek.

Na afloop van de beurs werd een gedeelte van het tentoonstellingsmateriaal ter beschikking gesteld van de provinciale overheid van Veszprém.

c) Aanwezigheid van de medewerkers van de NV Aquafin

– Opstarten beurs : 1 Hongaars sprekende medewerkster van de NV Aquafin (14-19/8/1996)

– Studiedag (5/9/1996) : 3 projectingenieurs, werkzaam op het Veszprém-project (4-

6/9/1996) ; 1 medewerkster communicatie voor praktische organisatie (2-6/9/1996)

d) Financiële bijdragen : zie boven onder 7

e) Baten :

- ontmoetingsprogramma met alle relevante beslissingsorganen in Hongarije gerealiseerd (gemeentebestuur Boedapest, Hongaarse minister voor Leefmilieu en medewerkers, officiële uit diverse provincies) ;
- visibiliteit gecreëerd naar potentiële privé-partners in Hongarije (aannemers, studiebu-reaus) ;
- Vlaamse overheid kon zich ter plaatse verge-wissen van de validiteit van het Aquafin-pro-ject.

10. Voorbeelden voor de baten voor het Vlaams Gewest :

- de expertise van het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer werd uitgedragen ;
- promotie voor het samenwerkingsakkoord Vlaanderen-Hongarije ;
- interesse van de Hongaarse overheid voor de pilootprojecten van kleinschalige waterzui-ving ;
- uitdragen van kennis en informatie ;
- verhogen van de kennis rond biodiversiteit en duurzaam gebruik ;
- kennismaking met de natuurbehoudsproble-matiek in Centraal-Europa ;
- leggen van nuttige contacten ;
- de baten voor de NV Indaver zijn : de bekendmaking van haar activiteiten met het oog op een eventuele samenwerking met bedrijven uit Hongarije. Het is duidelijk dat er in Hongarije een grote nood bestaat aan kennis en technologie gericht op een duur-zaam beheer van industriële afvalstoffen. Aangezien de NV Indaver een grote kennis en ervaring heeft, werden enkele bruikbare contacten gelegd. Zij worden op dit ogenblik verder uitgediept met het oog op de correcte inschatting van hun potentialiteit ;

– voor de NV Aquafin : zie 9e.

Intussen was er reeds een tegenbezoek van een Hongaarse delegatie. Concrete afspraken in ver-band met de ozonproblematiek en mobiele meetnetten werden gemaakt. Begin 1997 zullen zeker nog twee tegenbezoeken plaatsvinden, waarvan één zal worden geleid door de Hon-gaarse minister of staatssecretaris.

Een concreet samenwerkingsprogramma zal bij deze gelegenheid worden opgesteld.

Vraag nr. 118
van 6 december 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

Waterzuiveringsprojecten Ninove – Opportuniteit

Enkele projecten in het investeringsprogramma 1996 voor de waterzuiveringsprogramma's doen vragen rijzen.

Zo is in het kader van de projecten 94.457 en 94.458 in Ninove (bekken van de Dender) de aan-leg gepland van kilometerslange collectoren door vaak waardevolle gebieden, en dit om slechts een beperkt aantal inwonersequivalenten (IE) aan te sluiten (respectievelijk 1.260 en 462 IE onmiddel-lijk aansluitbaar). Project 94.457 loopt zelfs vlak langs het bosreservaat Neigembos.

Vanuit ecologisch en financieel oogpunt lijkt het dan ook beter om deze projecten te schrappen en voor plaatselijke waterzuiveringsprojecten te opte-ren.

1. Wat is de stand van zaken in beide projecten ? Wanneer werden de milieueffectrapporten afge-rond ?
2. Wat wordt voor deze projecten de uiteindelijke kostprijs per aangesloten IE ?
3. Werd er een kostenvergelijking gemaakt met het scenario waarbij de collectoren zouden wor-den geschrapt en er voor plaatselijke zuivering zou worden gezorgd ?
4. Hoeveel zuiveringscapaciteit heeft de rioolwa-terzuiveringsinstallatie (RWZI) van Ninove nog over ? Zal ze niet overbelast worden als die extra vuilvracht wordt aangesloten ?

Antwoord

1. De "collector Lavendelbeek aansluitend collector Molenbeek" (project 94.458) beoogt de afvoer van het afvalwater van de deelgemeente Denderwindeke naar de bestaande RWZI in Ninove via de "collector Molenbeek tot Neigem" (project 94.457). Aangezien het geplande tracé van de collectoren gedeeltelijk in natuurgebied is gelegen, werd er een milieueffectrapport opgesteld. Dit rapport werd conform verklaard op 30 oktober 1996.

In het milieueffectrapport werden geen tracéalternatieven voorgesteld om de natuurgebieden te ontwijken. Wel werd een aantal remediërende maatregelen vooropgesteld, teneinde de ecologische impact van de aanleg van deze collectoren te minimaliseren. Aquafin zal met deze remediërende maatregelen terdege rekening houden.

2. De beide collectoren sluiten onmiddellijk een totale vuilvracht van 3.137 IE aan. In de toekomst – wanneer de collectoren komende van Liefinghe, Oetingen en Gooik zullen zijn uitgevoerd – zal een vuilvracht van 8.145 IE worden aangesloten. Dit vertegenwoordigt een kostprijs, per aangesloten IE, van respectievelijk 33.146 frank en 12.870 frank.
3. Het alternatief van plaatselijke zuivering werd aan de hand van een scenariovergelijking onderzocht. Omdat hieruit blijkt dat een plaatselijke zuivering financieel, ecologisch en maatschappelijk nadeliger is dan het scenario met een gravitaire aansluiting op de RWZI Ninove, is dit laatste scenario behouden bij de opmaak van het technisch plan. Uit de kostenvergelijking blijkt onder andere dat de totale verdisconteerde kosten voor het scenario met een plaatselijke zuivering 37 miljoen frank hoger liggen dan het scenario voorgesteld in het technisch plan.
4. De RWZI Ninove heeft momenteel een capaciteit van 25.000 IE. Zij werd opgenomen op het renovatie-investeringsprogramma 1995. Bij de renovatie zal de capaciteit worden uitgebreid tot 35.000 IE. Deze uitbreidingswerken zijn gepland voor 1998. De extra vuilvracht komende van de "collector Molenbeek tot Neigem" (project 94.457) zal na de renovatie van de RWZI erop aansluiten, zodat er geen overbelasting van de RWZI zal zijn.

Vraag nr. 123
van 18 december 1996
van de heer CARL DECALUWE

Verontreinigde sites West-Vlaanderen – Sanerings-subsidies

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 51 van 7 oktober 1996 blijkt na inventarisatie dat er 515 potentieel verontreinigde sites zijn in West-Vlaanderen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 15 november 1996, blz. 286 – red.*).

1. Welke sites kregen reeds subsidies voor een sanering ?
2. Welke sites komen in aanmerking voor saneringssubsidies ?

Antwoord

De inventarisatie van potentieel verontreinigde sites gebeurt onafhankelijk van de dossierbehandeling conform de bepalingen van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering. De percelen van een geïnventariseerde potentieel verontreinigde site kunnen slechts in het register van verontreinigde gronden worden opgenomen na de uitvoering van een oriënterend bodemonderzoek.

Subsidiëring van bodemsaneringen is niet opgenomen in het voornoemde decreet.

Het is wel zo dat de OVAM ambtshalve kan tussenkomen conform artikel 45 en artikel 46 van het voornoemde decreet. Conform artikel 46, §3 kan de OVAM de gemaakte kosten verhalen.

Vraag nr. 124
van 18 december 1996
van de heer JOHAN SAUWENS

KINT – Bevoegdheidsvlak – Subsidies

Het Koninklijk Instituut voor het Duurzame Beheer van Natuurlijke Rijkdommen en de Bevordering van Schone Technologie (KINT) ontwikkelt tal van activiteiten inzake het duurzaam beheer van de natuurlijke rijkdommen en het integraal waterbeheer, met onder meer aandacht voor de kwalitatieve aspecten van het geïntegreerd waterbeleid en voor het drinkwater.

Verder wordt de milieutechnologie onderzocht, zowel in het algemeen als inzake waterzuivering en afvalverwerking. Er wordt studiewerk verricht rond milieueducatie, milieurecht, stedenbouw, dierenwelzijn, enzovoort.

1. Op welke wijze valt de werking van dit koninklijk instituut te rijmen met de bevoegdheidsverdeling tussen het gewestelijke en het federale niveau in België ?
2. Welke bedragen zijn in 1994, 1995 en 1996 door Vlaanderen ter beschikking gesteld van dit koninklijk instituut ?

Welk bedrag wordt voor 1997 uitgetrokken ?

3. Wat is de totale begroting van dit koninklijk instituut ? Wat zijn de belangrijkste inkomsten en uitgavenposten ?

Antwoord

1. Het Koninklijk Instituut voor Duurzaam Beheer van Natuurlijke Rijkdommen en de Bevordering van Schone Technologie werd opgericht op 11 juli 1994 (Belgische Staatsblad van 1994).

De doelstellingen van deze VZW zijn gelegen in de ruime sfeer van het leefmilieu, waarbij voornamelijk de verspreiding van informatie, de ondersteuning van initiatieven en van het beleid, de motivatie van mensen, de bevordering van de samenwerking bij en de promotie van wetenschappelijk onderzoek, en de rationele benadering van de leefmilieuproblematiek worden beoogd.

Als dusdanig is er geen interferentie met de bevoegdheid van het Vlaams Gewest in deze materie, aangezien de VZW slechts als een forum moet worden beschouwd via hetwelk onder meer de Vlaamse regering participeert in initiatieven en verenigingen die, in overeenstemming met alle verordenende normen waaraan eenieder is gebonden, kunnen bijdragen tot de efficiënte en effectieve realisatie van milieudoelstellingen die inpasbaar zijn in de (milieu)beleidsdoelstellingen van het gewest en die in de meeste gevallen bovendien aansluiten bij of de uitvoering zijn van milieu(beleids)doelstellingen van andere overheden, inclusief die van de Europese Unie en andere internationale of supranationale instellingen.

De werking van KINT sluit aldus bijvoorbeeld perfect aan bij de doelstellingen en de actiepunten die inzake duurzame ontwikkeling en integraal milieubeleid werden neergelegd in de Verklaring van Rio en Agenda 21.

2. In 1994, 1995 en 1996 werd jaarlijks telkens door het Vlaams Gewest 6 miljoen frank ter beschikking van KINT gesteld. Hetzelfde bedrag is uitgetrokken voor 1997.
3. De gevraagde gegevens over de totaliteit zijn eigen aan de VZW en vallen buiten mijn bevoegdheid.

Vraag nr. 125 van 18 december 1996 van de heer LEONARD QUINTELIER

Vliegias – Verwerking

Het is mij bekend dat een bepaald percentage vliegias op een gecontroleerde wijze in de cementnijverheid wordt verwerkt.

Vanuit de Christelijke Centrale van de Houtbewerkers en Bouwvakarbeiders wordt mij thans gesignaleerd dat mogelijk vliegias afkomstig van de huisvuilverbrandingsinstallaties wordt gebruikt bij het produceren van bouwmaterialen. Dit zou onder meer het geval zijn bij de productie van bakstenen.

1. Wordt er effectief vliegias afkomstig van huisvuilverbrandingsinstallaties gebruikt bij het aanmaken van bouwmaterialen ? Zo ja, van waar is dit vliegias afkomstig, in welke hoeveelheden en voor welke materialen ?
2. Kan er een overzicht worden gegeven van de hoeveelheid vliegias per huisvuilverbrandingsinstallatie en de bestemming van dit vliegias ?
3. Heeft het Wetenschappelijk en Technisch Centrum voor het Bouwbedrijf (WTCB) enig wetenschappelijk onderzoek gedaan betreffende het gebruik van vliegias bij de productie van bakstenen en zijn hierover concrete gegevens bekend ?

Antwoord

1. Volgens de informatie waarover de OVAM beschikt, wordt vliegias van huisvuilverbrandingsinstallaties, de zogenaamde AVI-vliegias, niet gebruikt bij de productie van bakstenen.

AVI-vliegas wordt als enige bouwkundige toepassing enkel gebruikt ter vervanging van primaire grondstoffen, als component in vulstof voor bitumineuze mengsels voor verhardingen in de wegenbouw.

Totnogtoe werd geen AVI-vliegas van Vlaamse huisvuilverbrandingsinstallaties verwerkt in de vulstof voor bitumineuze mengsels voor verhardingen in de wegenbouw.

2. Hoeveelheid en bestemming

Exploitant	Ligging oven	Hoeveelheid	Bestemming
IHK	Edegem	1056,56	categorie 1-stort
ISVAG	Wilrijk	2120,90	categorie 1-stort
Regionale Milieuzorg	Houthalen-Helchteren	1220,70	categorie 1-stort
IDM	Lokeren	421,62	categorie 1-stort
IVM	Eeklo	1800,10	de vliegas wordt bij een vergunde inrichting gemengd met andere afvalstoffen om een steekvaste massa te verkrijgen die dan naar de cementovens wordt afgevoerd
MIWA	Sint-Niklaas	1915,80	categorie 1-stort
IMOG	Harelbeke	2054,05	categorie 1-stort
IVBO	Brugge	3867,70	categorie 1-stort
IVMO	Menen	160,08	categorie 1-stort
IVOO	Oostende	1691,72	categorie 1-stort
IVRO	Roeselare	2066,88	categorie 1-stort
Totaal		18376,00 ton	

IHK	: Intercommunale voor Huisvuilverwijdering van het Kanton Kontich
Isvag	: Intercommunale voor Slib- en Vuilverwijdering van Antwerpse Gemeenten
IDM	: Intercommunale voor Huisvuilverwerking Durme-Moervaart
IVM	: Intercommunale Vereniging Huisvuilverwerking Meetjesland
MIWA	: Intercommunale Vereniging voor Huisvuilverwerking Midden-Waasland
IMOG	: Intercommunale Maatschappij voor Openbare Gezondheid in het Gewest Kortrijk
IVBO	: Intercommunale voor Vuilverwijdering en -verwerking in Brugge en Ommeland
IVMO	: Intercommunale voor Vuilverwijdering en -verwerking Menen en Ommeland
IVOO	: Intercommunale voor Vuilverwijdering en -verwerking Oostende en Ommeland
IVRO	: Intercommunale voor Vuilverwijdering en -verwerking Roeselare en Ommeland

3. Het WTCB heeft, zoals blijkt uit een vraag van de OVAM, totnogtoe geen enkel wetenschappelijk onderzoek uitgevoerd naar het gebruik van AVI-vliegas bij de productie van bouwstoffen.

Vraag nr. 126
van 18 december 1996
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

UCB Drogenbos – Milieu

Dat lucht- en watervervuiling niet stopt aan de (gewest)grenzen blijkt eens te meer in verband met het bedrijf UCB in Drogenbos.

In deze Vlaamse vestiging van het bedrijf, aan de rand van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, wordt gewerkt met toluen, een oplosmiddel dat via verschillende emissiepunten in de omgeving kan terechtkomen.

Het gemeentebestuur stelt dat het bedrijf in orde is wat de milieuvergunningen betreft. Nochtans ervaren de omwonenden uit een aantal Vlaamse en Brusselse gemeenten geregeld geurhinder. Bovendien wordt de aanpalende Zenne verontreinigd door de lozingen van de fabriek.

Een activiteitenverslag van UCB vermeldt dat het fysico-chemisch zuiveringsprocédé onvoldoende is om de opgelegde normen inzake COD en toluen te halen.

1. Is de minister op de hoogte van de beschreven problemen ?
2. In welke mate en op welke wijze kunnen de resultaten van de metingen van de dienst Milieu-inspectie meegedeeld worden ?
3. Heeft de minister in het verleden ingegrepen teneinde deze milieuvuiling onder controle te houden ?

Zo ja, op welke manier en wat is het resultaat van deze ingrepen ?

Antwoord

1. Omtrent de eventuele problemen ten gevolge van de emissies door de NV UCB Chemicals in water en lucht ben ik in kennis gesteld door de afdeling Milieu-inspectie van Aminal en door de heer Didier Gosuin, Brussels minister bevoegd voor Leefmilieu.
2. Voor de eventuele mededeling van de resultaten van de controles uitgevoerd door de afdeling Milieu-inspectie verwijs ik naar het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaar-

heid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse regering.

De gevraagde meetresultaten in verband met de samenstelling van het afvalwater werden opgenomen in processen-verbaal van de afdeling Milieu-inspectie, die aanleiding kunnen geven tot een gerechtelijk onderzoek. Daarom kunnen deze resultaten enkel worden meegedeeld met uitdrukkelijke machtiging van de procureur-generaal bij het hof van beroep (art. 125 van het koninklijk besluit van 28 december 1950).

De resultaten van de luchtemissiemetingen in opdracht van de afdeling Milieu-inspectie zijn momenteel nog niet beschikbaar (zie ook het antwoord op vraag 3). Indien deze resultaten aanleiding zouden geven tot het opstellen van een proces-verbaal, geldt hiervoor eveneens de vorige opmerking.

3. Door de afdeling Milieu-inspectie werden reeds verscheidene processen-verbaal opgesteld naar aanleiding van vastgestelde overtredingen op de geldende normen wat het lozen van afvalwater in de Zenne betreft.

Naar aanleiding hiervan werd door het bedrijf besloten om in de loop van 1997 de bestaande fysico-chemische waterzuiveringsinstallatie uit te breiden met een biologische zuivering. Deze installatie wordt opgestart einde 1997.

Tevens werd in opdracht van de afdeling Milieu-inspectie een massabalans opgesteld inzake de emissies van toluen door de NV UCB Chemicals. Deze opdracht werd toevertrouwd aan een erkend laboratorium. Hierbij werd vooral aandacht besteed aan de luchtemissies. Deze opdracht is evenwel nog niet volledig afgerond. Er dienen nog bijkomende metingen te worden uitgevoerd. De verkregen meetresultaten zullen bepalend zijn voor de verdere afhandeling van het dossier.

Voorts plant de afdeling Milieu-inspectie voor dit jaar nog een grondig veiligheidsonderzoek bij de NV UCB Chemicals. Dit onderzoek zal worden uitgevoerd om de toezichhoudende ambtenaren van de afdeling Milieu-inspectie te adviseren en voor te lichten over mogelijke problemen inzake veiligheid.

Het onderzoek zal worden uitgevoerd met de technische ondersteuning van een deskundige, erkend voor de discipline "externe veiligheid, risico's voor zware ongevallen". Hierbij zal bijzondere aandacht worden besteed aan de pro-

blematiek van de toluëenconcentraties in de bedrijfsriolering.

**Vraag nr. 127
van 19 december 1996
van de heer FELIX STRACKX**

Stort Moorseem (Begijnendijk) – Milieusituatie

Een vijftiental jaar geleden werd het stort van Moorseem (Begijnendijk) gesloten. Omdat blijkbaar niemand schijnt te weten wat daar precies is gestort, maken de buurtbewoners en de milieuviesraad zich ernstig zorgen over het doordringen van eventuele giftige stoffen in het grondwater.

Deze ongerustheid wordt nog versterkt door het feit dat de resultaten van de peilingen, die regelmatig door OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) worden verricht, op de een of andere manier geheim worden gehouden voor de omwonenden.

1. Kan de minister bevestigen of ontkennen dat er in Moorseem afvalstoffen werden gestort die een gevaar voor grondwatervervuiling inhouden ?

Bestaat er enig gezondheidsrisico voor de omwonenden ?

2. Kan de minister mij de resultaten meedelen van de bodempeilingen die OVAM daar de laatste drie jaar heeft verricht ?

Worden gemeentebesturen systematisch op de hoogte gebracht van de resultaten van onderzoeken die door OVAM op hun grondgebied worden verricht ?

Kunnen de omwonenden zelf een bodemonderzoek door OVAM aanvragen ? Hoeveel bedragen de kosten daarvan ?

Antwoord

1. Bij de inspectie door de OVAM in 1986 werd vastgesteld dat de stortplaats Moorseem in Begijnendijk niet adequaat werd afgewerkt. Zo werden problemen vastgesteld met het afdekken, het percolaat en de gasontwikkeling. Ter controle van de dikte van de eindafdekking werd nadien door een onafhankelijke firma in het bijzijn van een toezichthoudende ambtenaar een reeks boringen uitgevoerd. Dit boorverslag toonde aan dat op diverse plaatsen geen kleiaf-

dichting werd teruggevonden. Het boorverslag bevatte echter geen precieze gegevens over boringen op de kadastrale percelen.

In dezelfde periode werden vier meetcampagnes van het peilputwater uitgevoerd, waaruit blijkt dat het grondwater naargelang de parameter als niet tot licht verontreinigd te beschouwen is. Het is echter onduidelijk of de verontreiniging uitsluitend aan de stortplaats moet worden toegeschreven.

2. Door de OVAM, dienst Sanering, werden de voorbije jaren wegens andere prioriteiten geen onderzoeken verricht naar bodem en grondwater op deze potentieel verontreinigde site.

Teneinde meer duidelijkheid te krijgen over mogelijke ernstige aanwijzingen voor de aanwezigheid van bodemverontreiniging werd deze oude stortplaats opgenomen in de programma-tie bodemonderzoeken van 1996-1997.

De resultaten van door de OVAM uitgevoerde bodemonderzoeken worden meegedeeld aan de gemeentebesturen indien zij dit vragen. In geval van daadwerkelijk gevaar voor volksgezondheid en leefmilieu worden de gemeentebesturen vanzelfsprekend ingelicht.

De OVAM kan te allen tijde ambtshalve overgaan tot een oriënterend bodemonderzoek. Dit is volledig afhankelijk van de gestelde prioriteiten, het beschikbare budget en personeel. De kosten van een dergelijk bodemonderzoek variëren en zijn afhankelijk van de aard en omvang van de vervuiling, de te onderzoeken oppervlakte, ... Ze kunnen dus onmogelijk op voorhand precies worden opgegeven.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID

**Vraag nr. 43
van 19 december 1996
van de heer FELIX STRACKX**

Gebrevetteerde verpleegkundigen – Kaderopleiding hoofdverpleegkundige

In 1994 wordt aan twee gebrevetteerde verpleegkundigen in een rust- en verzorgingstehuis in het Waasland voorgesteld om op vrijwillige basis een tweejarige kaderopleiding te volgen voor hoofdverpleegkundige. Ze gaan akkoord en worden tijdens die twee jaar aangesteld als waarnemend hoofdverpleegkundige. In 1996 leggen ze examens af, waarvoor ze met glans slagen.

Op 12 augustus 1996 komt er echter een omzendbrief van de minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, waarin wordt gesteld in punt 1.8: "Na onderzoek heeft de administratie Gezondheidszorg van de Vlaamse Gemeenschap meegedeeld dat enkel gegradueerde verpleegkundigen als hoofdverpleegkundige kunnen aangesteld worden. Dit standpunt stemt trouwens overeen met de algehele logica van de krachtlijnen." Met andere woorden: de personen in kwestie zijn eraan voor de moeite!

Weet de minister of er veel gelijkaardige gevallen zijn?

Waarom is er niet in een overgangsregeling voorzien voor gebrevetteerde verpleegkundigen die op basis van de vorige reglementering en volledig te goeder trouw veel tijd en energie hebben gestoken in een kaderopleiding?

Antwoord

De uitoefening van de verpleegkunde is wettelijk gereguleerd in het koninklijk besluit (KB) nr. 78 van 10 november 1967 "betreffende de uitoefening van de geneeskunst, de verpleegkunde, de paramedische beroepen en de geneeskundige commissies".

In uitvoering hiervan werd in artikel 2 van het KB van 18 januari 1994 "houdende de lijst van de bijzondere beroepstitels en bijzondere beroepsbekwamingen voor de beoefenaars van de verpleegkunde", de functie van hoofdverpleger of hoofdverpleegster gereguleerd: deze functie wordt beschouwd als een "bijzondere beroepsbekwaming" en komt uitsluitend toe aan de houders van het diploma of de titel van gegradueerd verpleger of gegradueerd verpleegster en aan de houders van het brevet of de titel van (gebrevetteerd) verpleger of verpleegster.

Op basis van deze federale reglementering komen gebrevetteerde verpleegkundigen dus in aanmerking voor de functie van hoofdverpleger of -verpleegster, mits zij aan de – nog niet wettelijk omschreven – voorwaarden voldoen.

In verband met de te volgen opleiding werd bij "omzendbrief aan de beheersorganen der verzorgingsinstellingen" gesteld dat "de bijkomende

scholing voor deze functie bij voorkeur wordt gevolgd in instellingen die reglementair onderwijs organiseren. Deze opleiding wordt best gespreid over een periode van minstens 2 jaren".

Op basis van de huidige wettelijke bepalingen kunnen gebrevetteerde verpleegkundigen die een tweejarige kaderopleiding voor hoofdverpleegkundigen volgden nog steeds worden aangesteld als hoofdverpleegkundige.

Niettemin wordt er bij de inspectie van verzorgingsvoorzieningen al geruime tijd op aangedrongen bij de aanstelling van nieuwe hoofdverpleegkundigen voorrang te geven aan gegradueerde verpleegkundigen.

In de ziekenhuissector wordt vastgesteld dat nagenoeg alle instellingen inmiddels zelf deze norm stellen. In de rust- en verzorgingssector is deze tendens minder uitgesproken, onder meer omdat hier proportioneel meer gebrevetteerden werkzaam zijn.

Het advies om voorrang te geven aan gegradueerde verpleegkundigen steunt louter op kwalitatieve gronden, doch is, zoals reeds gesteld, niet afdwingbaar. De meeste verzorgingsinstellingen ervaren dergelijk advies vooral als een ruggesteun in hun streven naar een kwaliteitsvolle zorgverlening.

Bij gebrek aan een sluitende reglementering – onder meer op het vlak van de opleidingseisen – is er dus evenmin een wettelijk vastgestelde overgangstermijn.

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 77, 6)

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLER WERDEN OMGEZET IN MONDELINGE VRAGEN (Reglement artikel 77, 4)

Nihil

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie				
86	08.01.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Herziening verdrag Europese Unie – Taalclausule</i>	793
87	08.01.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Herziening verdrag Europese Unie – Kiesrechtregeling</i>	793
88	08.01.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Vlaams-Brabantbeleid – Overbrenging kadaster Wemmel naar Brussel</i> .	795
89	08.01.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Referendum – Wettelijke basis</i>	796
L. VAN DEN BOSSCHE, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken				
100	06.01.1997	M. Dillen	<i>Boekentassen – Gewicht</i>	797
101	09.01.1997	M. Verlinden	<i>Installatie eerste schoolcondoomautomaat – Aanwezigheid ministers</i> . .	798
103	13.01.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Rekenhof-arresten inzake ARGO-tekorten – Maatregelen</i>	799
104	13.01.1997	V. Heeren	<i>Studietoelagen – Kadastraal inkomen</i>	799
T. KELCHTERMANS, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling				
99	13.11.1996	C. Van Eyken	<i>Huisvuilverwerking Vlaams-Brabant – Samenwerking met Brussel</i>	822
109	28.11.1996	J. De Meyer	<i>Ecologische impulsgebieden – Nieuwe projecten</i>	823
111	28.11.1996	J. Gabriels	<i>Natuurbeurs Boedapest – Vlaamse deelname</i>	824
118	06.12.1996	J. Malcorps	<i>Waterzuiveringsprojecten Ninove – Opportuniteit</i>	828
123	18.12.1996	C. Decaluwé	<i>Verontreinigde sites West-Vlaanderen – Saneringssubsidies</i>	829
124	18.12.1996	J. Sauwens	<i>KINT – Bevoegdheidsvlak – Subsidies</i>	829
125	18.12.1996	L. Quintelier	<i>Vliegas – Verwerking</i>	830
126	18.12.1996	C. Verwimp-Sillis	<i>UCB Drogenbos – Milieu</i>	832
127	19.12.1996	F. Strackx	<i>Stort Moorsem (Begijnendijk) – Milieusituatie</i>	833
129	06.01.1997	J. Malcorps	<i>Milieureputatie overheidsbedrijven – NV Silt (Puurs)</i>	800
131	06.01.1997	C. Verwimp-Sillis	<i>Spaarbekkens Asse en Dilbeek – Financiering</i>	801
132	09.01.1997	M. Verlinden	<i>Muskusrattenbestrijding – Samenwerking met Nederland</i>	802
133	09.01.1997	M. Verlinden	<i>Autobandenstort BVBA Montulet (Sint-Truiden) – Sanering</i>	802
134	09.01.1997	F. Dewinter	<i>Doorstroming PBW's naar reguliere arbeidsmarkt – Kritiek Rekenhof</i> .	803
135	09.01.1997	F. Dewinter	<i>Percentage VDAB-contractuelen – Kritiek Rekenhof</i>	803

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

43 19.12.1996 **F. Strackx** *Gebrevetteerde verpleegkundigen – Kaderopleiding hoofdverpleegkundige* 833

E. BALDEWIJNS, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

155 06.01.1997 **J. Malcorps** *Spoorwegbrug lijn 52 Puurs-Antwerpen – Akkoord NMBS-NV Zeekanaal* 804

156 06.01.1997 **W. Aers** *Tramhalte St.-Lievensdoorgang Gent – Instandhouding* 805

157 09.01.1997 **J. Sauwens** *Vonnissen en arresten ruimtelijke ordening – Betekening en uitvoering* . 805

158 09.01.1997 **J. Penris** *Vervoerkaarten voor steuntrekkers – Opzet* 806

159 09.01.1997 **G. Cardoen** *Vervoerkaarten voor steuntrekkers – Opzet* 807

E. VAN ROMPUY, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

56 06.01.1997 **W. Aers** *Regionale televisie – Samenwerking AVS-ZVT* 808

57 06.01.1997 **M. Dillen** *Investeringssteun – Criteria en controle* 808

58 09.01.1997 **J. Caubergs** *Mijnterrein Zolder – Stortplannen* 810

60 13.01.1997 **M. Olivier** *Streekplatforms – Erkenningen* 811

61 20.01.1997 **L. Cannaerts** *Sanering industriële sites – Maatregelen* 814

L. PEETERS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

141 10.09.1996 **R. Van Walleghem** *Gemeentebestuur Drogenbos – Franstalig krantenbericht* 814

63 06.01.1997 **M. Dillen** *Woningrenovatie – Subsidies* 815

64 13.01.1997 **J. Demeulenaere** *Domus Flandria-woningen – Registratierechten* 817

L. MARTENS, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

93 06.01.1997 **R. Van Cleuvenbergen** *Evaluatie consultatiebureaus Kind en Gezin – Bijsturingen* 817

94 09.01.1997 **F. Dewinter** *Subsidiëringsbevoegdheid BLOSO – Kritiek Rekenhof* 818

95 09.01.1997 **E. Van Vaerenbergh** *Rekeningen BLOSO – Kritiek Rekenhof* 819

96 13.01.1997 **F. Strackx** *Regionaal jeugdwerk Hasselt – Subsidies project "België"* 820

100 21.01.1997 **F. Strackx** *Internationale jongerenwerking – VZW's JINT en VPIJ* 721